
Sesijas dokuments

A9-0051/2019

11.12.2019

ZIŅOJUMS

par 2018. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā
(2019/2125(INI))

Ārlietu komiteja

Referente: *Isabel Wiseler-Lima*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
I PIELIKUMS.....	25
II PIELIKUMS.....	41
SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS VĒSTULE	43
INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	46
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA.....	47

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par 2018. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2019/2125(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un citus ANO cilvēktiesību līgumus un instrumentus,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 8., 21. un 23. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 17. un 207. pantu,
- ņemot vērā Globālo Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju, kas tika iesniegta 2016. gada 28. jūnijā,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 20. jūlijā pieņemto Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā 2015.–2019. gadam un tā vidusposma novērtējumu, kas publicēts 2017. gada jūnijā,
- ņemot vērā 2013. gada 24. jūnijā pieņemtās ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību,
- ņemot vērā 2013. gada 24. jūnijā pieņemtās ES vadlīnijas lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes jautājumā par nāvessodu, par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē un par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā pārskatītās ES politikas pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm par spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību vai sodīšanu, kuras pieņemtas 2019. gada 16. septembrī,
- ņemot vērā 2019. gada 17. jūnijā pieņemtās ES cilvēktiesību pamatnostādnes par drošu dzeramo ūdeni un sanitāriju,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2011. gada 11. maija Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (turpmāk “Stambulas konvencija”), kuru ne visas dalībvalstis ir ratificējušas,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību (*CETS* Nr. 197) un Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālu izmantošanu un seksuālu vardarbību (*CETS* Nr. 201),

- ņemot vērā Eiropas Padomes Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu,
- ņemot vērā ANO 17 ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM) un Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam,
- ņemot vērā 2015. gada 21. septembra ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu II (*GAP II*) “Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā”,
- ņemot vērā ANO 1989. gada 20. novembra Konvenciju par bērna tiesībām un abus tās fakultatīvos protokolus,
- ņemot vērā 2007. gada 30. marta ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par to personu tiesībām, kuras pieder pie nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām minoritātēm, un Deklarāciju par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta jautājumos par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām 2017. gada 8. augusta ziņojumu ANO Cilvēktiesību padomei¹,
- ņemot vērā 2011. gada 16. jūnija ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par atsevišķu personu, grupu un sabiedrības iestāžu tiesībām un atbildību veicināt un aizsargāt vispārēji atzītas cilvēktiesības un pamatbrīvības, kas pieņemta 1998. gada 9. decembrī,
- ņemot vērā Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*), Pekinas Rīcības platformu un Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmu, kā arī šo iniciatīvu pārskatīšanas konferenču rezultātus,
- ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres paziņojumu ANO Ģenerālās asamblejas Trešās komitejas sanāksmē Ņujorkā 2019. gada 15. oktobrī,
- ņemot vērā Jogjakartas principus (par starptautisko cilvēktiesību piemērošanu seksuālās orientācijas un dzimtiskās identitātes jomā), kas pieņemti 2006. gada novembrī, un 10 papildu principus (“plus 10”), kuri pieņemti 2017. gada 10. novembrī,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2019. gada 28. maija lēmumu, ar ko 22. augustu pasludina par ANO Starptautisko dienu reliģijas vai ticības dēļ vardarbībā cietušo piemiņai,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) pamatkonvencijas,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2018. gada 10. un 11. decembrī pieņemto globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju,

---

¹ <https://undocs.org/A/HRC/36/46/Add.2>

- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2018. gada 17. decembrī apstiprināto Globālo paktu par bēgļiem,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regulu (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (Vispārīgā datu aizsardzības regula)²,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2018. gada 10. oktobra protokolu, ar ko groza Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi,
- ņemot vērā Padomes 2018. gada 25. jūnija secinājumus par ES prioritātēm Apvienoto Nāciju Organizācijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 73. sesijā,
- ņemot vērā Padomes 2018. gada 17. jūlija secinājumus par Starptautisko Krimināltiesu, atzīmējot Romas statūtu pieņemšanas 20. gadskārtu,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 26. aprīļa paziņojumu “Cienpilna dzīve — atkarības no atbalsta vietā stājoties pašpalāvēi” un attiecīgos Padomes 2016. gada 12. maija secinājumus par ES pieeju attiecībā uz piespiedu pārvietošanos un attīstību,
- ņemot vērā 2019. gada 14. oktobrī pieņemtos Padomes secinājumus par demokrātiju,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietas un drošības politikas jautājumos (PV/AP) un 13 ANO dalībvalstu ārlietu ministru vai pārstāvju 2018. gada 27. septembra kopīgo deklarāciju par iniciatīvu “Cilvēktiesību veiksmes stāsti”,
- ņemot vērā ES 2018. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē,
- ņemot vērā 2018. gada 12. decembra rezolūciju par 2017. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā³, kā arī iepriekšējās rezolūcijas par agrākajiem gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 23. novembra rezolūciju par ES stratēģisko paziņojumu pret to vērstas trešo personu propagandas apkarošanai⁴ un 2019. gada 13. marta ieteikumu Padomei un PV/AP izvērtēt turpmākos pasākumus, ko Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) pieņēmis divus gadus pēc EP ziņojuma par ES stratēģisko paziņojumu pret to vērstas trešo personu propagandas apkarošanai⁵,
- ņemot vērā 2019. gada 15. janvāra rezolūciju par ES pamatnostādņem un pilnvarām ES īpašajam sūtnim reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES⁶,
- ņemot vērā 2018. gada 3. jūlija rezolūciju par pirmiedzīvotāju tiesību pārkāpumiem visā

² OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0515.

⁴ OV C 224, 27.6.2018., 58. lpp.

⁵ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0187.

⁶ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0013.

- pasaulē, tostarp zemes piesavināšanos⁷,
- ņemot vērā 2019. gada 14. februāra rezolūciju par turpmāko pasākumu sarakstu LGBTI līdztiesības sekmēšanai (2019–2024)⁸,
  - ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 13. februāra rezolūciju par pretreakciju pret sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā⁹,
  - ņemot vērā visas 2018. gadā pieņemtās Parlamenta rezolūcijas par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem (pazīstamas kā steidzamās rezolūcijas), kas pieņemtas saskaņā ar Reglamenta 144. pantu,
  - ņemot vērā Saharova balvu par domas brīvību, ko 2018. gadā piešķīra ukraiņu kinorežisoram Oļegam Sencovam, kas politisku iemeslu dēļ atrodas apcietinājumā Krievijā,
  - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0051/2019),
- A. tā kā ES, 2018. gadā atzīmējot Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 70. gadadienu, uzsvēra politisko nozīmi, kas saistīta ar tādas pasaules kārtības izveidi, kuras pamatā ir cilvēktiesību ievērošana, un atkārtoti apliecināja savu nopietno un ciešo apņemšanos veicināt un aizsargāt cilvēktiesības visā pasaulē; tā kā Eiropas Parlaments 2018. gada novembrī pirmo reizi vēsturē rīkoja cilvēktiesību nedēļu, kurā tika uzsvērti kopš Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas sasniegtie starpposma mērķi, kā arī pašreizējās problēmas cilvēktiesību jomā;
- B. tā kā cilvēktiesību ievērošana un to nedalāmības un universāluma aizsardzība, kā arī demokrātisko principu un vērtību, tostarp tiesiskuma, cilvēka cieņas neaizskaramības un vienlīdzības un solidaritātes principa, veicināšana ir ES ētiskā un tiesiskā *acquis* un tās kopējās ārlietu un drošības politikas (KĀDP), kā arī visu tās ārējo darbību stūrakmeņi; tā kā ES būtu jāturpina centieni ieņemt vadošu lomu cilvēktiesību vispārējā veicināšanā un aizsardzībā, tostarp daudzpusējas sadarbības līmenī, un tas jo īpaši būtu panākams, aktīvi un konstruktīvi darbojoties dažādās ANO struktūrās un ievērojot ANO Statūtus, Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un starptautiskās tiesības, kā arī saistības cilvēktiesību jomā un saistības, kas pieņemtas saskaņā ar Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un IAM;
- C. tā kā Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, kas ir ANO dalībvalstu universālo vērtību, principu un normu kopums, cilvēktiesību aizsardzība tiek uzskatīta par vienu no labas pārvaldības pamatelementiem; tā kā, ievērojot Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un LES 21. pantu, ES ir uzņēmusies vadošo lomu uz cilvēktiesībām balstītu politiku īstenošanā un pastāvīgi iesaistās cilvēktiesību pārkāpumu novēršanā;

⁷ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0279.

⁸ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0129.

⁹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0111.

- D. tā kā ES, īstenojot divpusējas un daudzpusējas darbības, 2018. gadā ir turpinājusi atbalstīt cilvēktiesību ievērošanas veicināšanu, jo īpaši stiprinot politisko dialogu ar valstīm, kas nav ES dalībvalstis, tostarp tām, kuras vēlas integrēties Eiropā, un citām reģionālām institūcijām, piemēram, Āfrikas Savienību, un veidojot jaunus starptautiskus nolīgumus, tostarp tirdzniecības un ekonomiskās partnerības; tā kā vērienīgās saistības prasa, lai ES rīkotos konsekventi un rādītu piemēru;
- E. tā kā ar ES rīcībpolitikām ir jānodrošina visneaizsargātāko grupu, piemēram, etnisko, lingvistisko un reliģisko minoritāšu, personu ar invaliditāti, LGBTI kopienas, sievieti, bērnu, patvēruma meklētāju un migrantu cilvēktiesību aizsardzība; tā kā, godinot ANO Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem, ES ir atzinusi izšķirīgo lomu, kāda cilvēktiesību aizstāvjiem ir demokrātijas un tiesiskuma veicināšanā; tā kā pasaules cilvēktiesību aizstāvju samitā tika izstrādāts rīcības plāns ar cilvēktiesību aizsardzības prioritātēm; tā kā 2018. gadā notika mērķtiecīga vēršanās pret daudziem cilvēktiesību aizstāvjiem, daudzi no viņiem tika nogalināti un daudzi tika pakļauti uzbrukumiem, draudiem un vajāšanai; tā kā vairākas privātas militāras un drošības struktūras ir bijušas iesaistītas virknē cilvēktiesību pārkāpumu, kuri ir pienācīgi jāizmeklē, saucot pie atbildības vainīgās personas;
- F. tā kā pat šajā desmitgadē mēs esam liecinieki acīmredzamiem ierobežojumiem un uzbrukumiem, kas vērsti pret dzimumu līdztiesību un sievietu tiesībām starptautiskā līmenī; tā kā seksuālā un reproduktīvā veselība un ar to saistītās tiesības balstās cilvēka pamattiesībās un ir būtiski svarīgi cilvēka cieņas aspekti; tā kā vardarbība pret sievietēm un meitenēm ir viens no pasaulē visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumu veidiem, kas sastopams visos sabiedrības slāņos un ir ievērojams šķērslis dzimumu līdztiesības panākšanai; tā kā visaptverošā un saistošā ES dzimumu līdztiesības stratēģijā — tieši tādā, kādu ir prasījis Parlaments, — ir jāparedz dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana visās ES politikas jomās un jāpastiprina gaidāmā ES Dzimumu līdztiesības rīcības plāna III ietekme;
- G. tā kā starptautiskā miera un drošības veicināšana ir daļa no ES *raison d'être*; tā kā ES ir apņēmusies starptautiskajā arēnā rīkoties tās izveidi iedvesmojušo principu vārdā un atbalstot ANO Statūtu un starptautisko tiesību principus;
- H. tā kā vides katastrofas, tostarp globālā sasilšana un mežu iznīcināšana, ir cilvēku darbības rezultāts un izraisa ne tikai to personu cilvēktiesību pārkāpumus, kuras tiek skartas tieši, jo zaudē mājas un dzīves telpu, bet arī visas cilvēces cilvēktiesību pārkāpumus; tā kā ir svarīgi atzīt saikni starp cilvēktiesībām, veselību un vides aizsardzību; tā kā nodrošināt piekļuvi ūdenim ir ļoti svarīgi, lai novērstu spriedzi atsevišķos reģionos;
- I. tā kā labāka saskaņotība starp ES iekšpolitikas un ārpolitikas virzieniem, kā arī ES ārpolitikas jomām ir sekmīgas un efektīvas ES cilvēktiesību politikas obligāts priekšnoteikums; tā kā cilvēktiesību un demokrātijas atbalstam paredzētas rīcībpolitikas būtu jāiekļauj visās pārējās ES rīcībpolitikās, kurām piemīt ārēja dimensija, tādās kā attīstība, migrācija, drošība, cīņa pret terorismu, sievietu tiesības un dzimumu līdztiesība, paplašināšanās un tirdzniecība, jo īpaši īstenojot cilvēktiesību aizsardzības principu; tā kā lielāka konsekvence ļautu ES straujāk reaģēt uz cilvēktiesību pārkāpumiem to agrīnajos posmos un kļūt par aktīvāku un uzticamāku cilvēktiesību

aizstāvi globālā līmenī;

- J. tā kā pāreja uz demokrātiju un tiesiskuma iedibināšana vai konsolidācija daudzās valstīs ir ilgs un smags process, kura veiksmīgai norisei būtisks ir ārējs atbalsts ilgākā laika posmā, tostarp no ES,

Cilvēktiesības un demokrātija: vispārējās tendences un galvenās problēmas

1. pauž dziļas bažas par 2018. gadā visā pasaulē notikušajiem uzbrukumiem demokrātijai un tiesiskumam, kas liecina par autoritārisma kā politiska projekta pastiprināšanos un nozīmē cilvēktiesību ignorēšanu, opozīcijas apspiešanu, tiesiskuma politizēšanu, iepriekš noteiktus vēlēšanu rezultātus, mazākas iespējas darboties pilsoniskajai sabiedrībai, kā arī ierobežojumus attiecībā uz pulcēšanās brīvību un vārda brīvību; uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir svarīga nozīme, lai elastīgi, laikus un efektīvi atbildētu režīmiem, kuros tiek pārkāptas starptautiskās tiesības, cilvēktiesības un demokrātijas principi;
2. uzskata, ka valstis, kas kļūst par autoritāriem režīmiem, kļūst uzņēmīgākas pret nestabilitāti, konfliktiem, korupciju, vardarbīgu ekstrēmismu un iesaistīšanos ārējos militāros konfliktos; pauž bažas par to, ka joprojām pastāv režīmi, kuri noliedz jebkādas starptautiskajās tiesībās atzītas vispārējās cilvēktiesības; tomēr atzinīgi vērtē to, ka vairākas valstis ir sākušas miera un demokratizācijas procesus, īstenojušas konstitucionālas un tiesu sistēmas reformas un kopā ar pilsonisko sabiedrību iesaistījušās atklātās un publiskās debatēs ar mērķi veicināt pamatbrīvības un cilvēktiesības, tostarp nāvēssoda atcelšanu; pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz aizvien lielāko virzību uz nāvēssoda atcelšanu visā pasaulē, vairākas valstis vēl nav ieviesušas moratoriju;
3. uzsver, ka visām valstīm, kas ievēro starptautiski atzītas pamatbrīvības, uzskatot tās par demokrātijas stūrakmeņiem, ir jābūt priekšgalā gan tādas demokrātiskas pārvaldības prakses izplatīšanā, kuras pamatā ir cilvēktiesības un tiesiskums visā pasaulē, gan cilvēktiesību aizsardzībai paredzēto starptautisko likumdošanas instrumentu stiprināšanā; uzsver problēmas, ko rada kaitīgas ietekmes, kuras grauj demokrātisku pārvaldību un cilvēktiesībām būtiskas vērtības, tādējādi apdraudot demokrātisko valstu pozitīvos centienus; pauž dziļas bažas par saiknēm starp autoritāriem režīmiem un populistiskām nacionālistiskām partijām un valdībām; uzskata, ka šādas saiknes mazina uzticību ES centieniem veicināt pamatvērtības;
4. atgādina, ka cilvēktiesībās nevar būt hierarhijas; uzsver, ka ir pilnībā jāievēro un jāaizsargā princips, ka cilvēktiesības ir vispārējas un neatņemamas, nedalāmas, savstarpēji papildinošas un saistītas; uzsver, ka mēģinājumi izmantot atsevišķu grupu tiesības, lai marginalizētu pārējās grupas, ir pilnīgi nepieņemami;
5. uzsver bruņoto konfliktu un militāru uzbrukumu, tostarp etnisko tīrīšanu, postu, kas turpina prasīt civiliedzīvotāju dzīvības un izraisa masveida pārvietošanos, valstīm un nevalstiskajiem dalībniekiem atsakoties no pienākuma ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskās cilvēktiesības; uzsver, ka karadarbībā vai konfliktos iesaistītos reģionos notiek smagi cilvēktiesību pārkāpumi, kuriem ir īpašs raksturs, kuru mērķis ir pazemot cilvēka cieņu un kuri iznīcinoši iedarbojas uz upuriem un vienlaikus degradē vainīgos; kā piemēru uzsver spīdzināšanas un citas nežēlīgas,

necilvēcīgas un pazemojošas rīcības, piespiedu pazušanas, nogalināšanas bez tiesas sprieduma, vardarbības un tīšas mērdēšanas badā izmantošanu kā kara ieroci, lai iznīcinātu, destabilizētu un demoralizētu indivīdus, ģimenes, kopienas un sabiedrības, īpaši bērnus; uzsver sievietes no etniskām un reliģiskām minoritātēm un jo īpaši konvertītu neaizsargātību pret seksuālu vardarbību; stingri nosoda nāvējošos uzbrukumus slimnīcām, skolām un citiem civiliem objektiem, kas 2018. gadā bruņotu konfliktu laikā ir notikuši daudzviet visā pasaulē; atgādina, ka tiesības uz dzīvību ir nozīmīgas cilvēktiesības un tādēļ nelegāla karadarbība vienmēr ir vienprātīgi jānosoda un pret to ir efektīvi jācīnās;

6. nosoda vēršanos pret daudzpusējām attiecībām un uz noteikumiem balstītu starptautisko kārtību, jo tas rada nopietnas problēmas cilvēktiesību jomā visā pasaulē; pauž stingru pārliecību, ka pieeja un lēmumi, kas pieņemti, sadarbojoties daudzpusējā sistēmā, jo īpaši ANO struktūrās, un esošās apstiprinātās sarunvešanas struktūras reģionālās organizācijās, tādās kā Eiropas Drošības un sadarbības organizācija (EDSO), ir visefektīvākais veids, kā nodrošināt cilvēces interešu ievērošanu, rast ilgtspējīgus konfliktu risinājumus, pamatojoties uz starptautisko tiesību normām un principiem, ANO Statūtiem un Helsinku Nobeiguma aktu, un sekmēt progresu cilvēktiesību jomā; ir ļoti nobažījies par to, ka dažādās ANO ar cilvēktiesībām saistītās struktūrās, tostarp ANO Cilvēktiesību padomē, darbojas valstis, par kurām ir pierādījumi, ka tās pastrādājušas smagus cilvēktiesību pārkāpumus;
7. pauž nopietnas bažas par to, ka pieaug to slepkavību un gan fizisku uzbrukumu, gan nomelnošanas gadījumu skaits, kā arī to nāvēsoda izmantošanas, vajāšanas, apcietināšanas, aizskaršanas un iebiedēšanas gadījumu skaits, kuros notikusi vēršanās pret cilvēktiesību aizstāvjiem visā pasaulē, jo īpaši žurnālistiem, zinātniekiem, juristiem, politiķiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, tostarp sievietes tiesību aktīvistiem, vides un zemes aizstāvjiem un reliģisko minoritāšu aizstāvjiem, galvenokārt valstīs ar augstu korupcijas līmeni un sliktu reputāciju tiesiskuma uzturēšanas un tiesu uzraudzības jomā; pauž īpašas bažas par to, ka aizvien biežāk notiek uzbrukumi, kas pastrādāti ārvalstīs, dažos gadījumos pārkāpjot ar diplomātiskām privilēģijām un imunitāti saistītos likumus un normas; prasa nodrošināt tiesiskumu un pārskatatbildību par minētajiem uzbrukumiem visaugstākajā lēmumu pieņemšanas līmenī; norāda, ka visi cilvēktiesību aizstāvji, īpaši sievietes, saskaras ar īpašiem riskiem un viņiem ir vajadzīga pienācīga aizsardzība; nosoda to, ka atsevišķas valdības ir pieņēmušas tiesību aktus, ar ko ierobežo pilsoniskās sabiedrības vai sociālas kustības darbības, tostarp slēdzot NVO vai iesaldējot to līdzekļus; ir dziļi nobažījies par represīvu kiberdrošības un pretterorisma tiesību aktu izmantošanu, lai ierobežotu cilvēktiesību aizstāvju darbības;
8. uzsver, ka ir svarīgi veicināt dzimumu līdztiesību un sievietes un meiteņu tiesības visā pasaulē; uzsver, ka, neraugoties uz progresu, sievietes un meitenes joprojām cieš no diskriminācijas un vardarbības; uzsver, ka vairumam sabiedrību joprojām ir grūti nodrošināt sievietēm un meitenēm vienlīdzīgas tiesības saskaņā ar likumu, kā arī vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai, veselības aprūpei, pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai, vienlīdzīgai darba samaksai un politiskai un ekonomiskai pārstāvībai; pauž bažas par pastāvīgo plašo vēršanos pret sievietes tiesībām un seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītajām tiesībām, kā arī par šīs tiesības ierobežojošiem tiesību aktiem daudzviet pasaulē; uzsver, ka sievietes dzimumorgānu kropļošana un bērnu laulības ir vieni no

visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumu veidiem; pauž bažas par to, ka sievietes, kuras izrāda ticību vai pārliecību, ir pakļautas dubultam vajāšanas riskam; atzinīgi vērtē ES un ANO iniciatīvu “Spotlight”, kas paredzēta vardarbības pret sievietēm un meitenēm izbeigšanai, un prasa to nostiprināt;

9. uzsver, ka bērnu tiesību ievērošanai un veicināšanai, cīņai pret visu veidu vardarbību, nevērību un sliktu izturēšanos pret bērniem, bērnu tirdzniecību un ekspluatāciju, tostarp piespiedu laulībām un bērnu kareivju rekrutēšanu vai izmantošanu bruņotos konfliktos, kā arī bērnu aprūpes un izglītības nodrošināšanai ir izšķiroša nozīme cilvēces nākotnes veidošanā; šajā sakarībā atbalsta ar ANO Drošības padomes Rezolūciju 1612 par bērniem un bruņotu konfliktu izveidoto uzraudzības un ziņošanas mehānismu;
10. uzsver, ka ir svarīgi pilnībā ņemt vērā personu ar invaliditāti specifiskās vajadzības; aicina ES iekļaut ārējās darbības un attīstības palīdzības politikā cīņu pret diskrimināciju invaliditātes dēļ, kā arī cīņu par vienlīdzīgu piekļuvi darba tirgum un piekļuvi izglītībai un apmācībai, un veicināt risinājumus, kas personām ar invaliditāti atvieglotu iesaistīšanos sabiedrībā;
11. vērš uzmanību uz vajāšanas un diskriminācijas gadījumiem, kuru pamatā ir etniskā izcelsme, valstspiederība, sociālā šķira, kasta, reliģija, pārliecība, valoda, vecums, dzimums, seksualitāte un dzimtiskā identitāte un kuri joprojām ir plaši izplatīti daudzās valstīs un sabiedrībās; pauž nopietnas bažas par to, ka cilvēki, kas cietuši no šiem cilvēktiesību pārkāpumiem, arvien biežāk saskaras ar neiecietīgu un naidpilnu reakciju; prasa saukt pie atbildības tos, kas vainojami minētajos pārkāpumos;
12. norāda, ka 2018. gadā piespiedu kārtā pārvietoto cilvēku skaits pārsniedza 70 miljonus, no kuriem 26 miljoni bija bēgļi, 41 miljons — iekšzemē pārvietotas personas un 3,5 miljoni — patvēruma meklētāji¹⁰; norāda arī to, ka pasaulē ir ap 12 miljoniem bezvalstnieku; uzskata, ka kari, konflikti, terorisms, vardarbība, politiskā apspiešana, vajāšana reliģijas vai pārliecības dēļ, nabadzība un ūdens un pārtikas trūkums palielina jaunu konfliktu risku un iedzīvotāju turpmākas pārvietošanas risku; atzīst, ka klimata pārmaiņu ietekme uz vidi, piemēram, ierobežotāka piekļuve drošam dzeramajam ūdenim, var ievērojami palielināt iedzīvotāju pārvietošanos;
13. uzsver, ka ārkārtas stāvoklis klimata jomā un bioloģiskās daudzveidības masveida zudums ir nozīmīgs drauds iedzīvotājiem; atgādina, ka bez veselīgas vides ir apdraudētas cilvēka pamattiesības uz dzīvību, veselību, pārtiku un drošu ūdeni; vērš uzmanību uz vides izpostīšanas ietekmi uz cilvēktiesībām, gan attiecībā uz skartajiem iedzīvotājiem, gan attiecībā uz visas cilvēces tiesībām uz vidi; uzsver, ka valstīm un citiem lēmumu pieņēmējiem ir būtiskas saistības un pienākumi ievērot 2015. gada Parīzes nolīguma mērķus cīnīties pret klimata pārmaiņām, vēršties pret to iedarbību, novēršot šo pārmaiņu negatīvo ietekmi uz cilvēktiesībām un veicināt attiecīgu politiku, ievērojot saistības cilvēktiesību jomā; atgādina par valstu saistībām aizsargāt bioloģisko daudzveidību un nodrošinot piekļuvi iedarbīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem bioloģiskās daudzveidības zuduma un degradācijas gadījumos; pauž atbalstu jaunajiem starptautiska līmeņa likumdošanas centieniem attiecībā uz noziedzību vides jomā;
14. uzsver, ka vārda un izteiksmes brīvība un plašsaziņas līdzekļu plurālisms gan tiešsaistē,

---

¹⁰ UNHCR, ziņojums “Global Trends 2018” (“Globālās tendences 2018. gadā”), 2019. gada 19. jūnijs.

gan bezsaistē ir noturīgu demokrātisku sabiedrību pamatā; nosoda tādu leģitīmu mērķu kā cīņa pret terorisma, valsts drošība un tiesībaizsardzība izmantošanu vārda brīvības ierobežošanai; nosoda plašsaziņas līdzekļu propagandu un maldinošu informāciju, kas vērsta pret minoritātēm; prasa nodrošināt labākos iespējamais aizsardzības pasākumus pret autoritāru valstu un nevalstisku dalībnieku, piemēram, teroristisku grupējumu, naida runu un radikalizāciju, dezinformācijas kampaņām un naidīgu propagandu, gan ES, gan starptautiskā līmenī izstrādājot tiesisku regulējumu ar mērķi apkarot hibrīddraudus, tostarp kiberkaru un informācijas karu, vienlaikus neapdraudot pamattiesības; atgādina, ka plašsaziņas līdzekļos ir jāatspoguļojas dažādu viedokļu plurālismam un šiem plašsaziņas līdzekļiem būtu jāatbalsta un jāievēro nediskriminācijas princips; šajā sakarībā uzsver, ka personām, kas pieder pie minoritātēm, vajadzētu būt tādai pat piekļuvei apraides līdzekļiem kā pārējiem iedzīvotājiem, tostarp viņu dzimtajā valodā;

ES ārpolitikas cilvēktiesību jomā efektivitātes uzlabošana

15. atgādina, ka ES ir apņēmusies cilvēktiesību un demokrātijas jautājumam piešķirt būtisku nozīmi attiecībās ar trešām valstīm; tādēļ uzsver, ka mērķis veicināt cilvēktiesības un demokrātiju visā pasaulē liek šos jautājumus integrēt visās ES politikas jomās, kurām ir ārējā dimensija; aicina ES pildīt šīs saistības un nodrošināt, ka tās iesaistīšanās netīši neveicina autoritāru režīmu stiprināšanu;
16. aicina Komisiju un ES dalībvalstis turpmākajiem pieciem gadiem pieņemt jaunu, vērienīgu, visaptverošu un saistošu rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā; uzstāj, ka jaunajā rīcības plānā ir pienācīgi jāpievēršas visiem cilvēktiesību problēmjautājumiem, tostarp digitālajām tiesībām, vides tiesībām, vecāka gadagājuma cilvēku tiesībām, sportam un cilvēktiesībām, kā arī migrantu tiesībām; prasa izveidot stingru uzraudzības mehānismu, lai izvērtētu rīcības plāna īstenošanu un ietekmi; aicina dalībvalstis uzņemties lielāku atbildību par šo rīcības plānu un atskaitīties par tā īstenošanu;
17. norāda uz Parlamenta rezolūciju par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem un tā Cilvēktiesību apakškomitejas darba svarīgumu; stingri iesaka Komisijai un EĀDD pastiprināt sadarbību ar Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteju, lai tā varētu iesaistīties topošajā rīcības plānā un uzraudzīt tā īstenošanu; aicina EĀDD regulāri ziņot Parlamentam par turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar visām steidzamajām rezolūcijām un/vai attiecīgajiem ieteikumiem;
18. uzsver, ka tirdzniecība, ES politika šajā jomā un cilvēktiesības var pastiprināt cita citu un tā tam ir jānotiek, un ka darījumu aprindām ir svarīga loma pozitīvu stimulu piedāvāšanā saistībā ar cilvēktiesību, demokrātijas un korporatīvās atbildības veicināšanu; mudina Komisiju un EĀDD starptautiskos nolīgumos efektīvi izmantot cilvēktiesību klauzulas, ne tikai izmantojot politisko dialogu, regulārus progresu novērtējumus un konsultāciju procedūras pēc pieprasījuma, bet arī izveidojot efektīvu mehānismu tādu smagu cilvēktiesību pārkāpumu uzraudzībai, kurus varētu izraisīt uzņēmējdarbība; prasa pienācīgi izpildīt un attiecīgi uzraudzīt cilvēktiesību klauzulas, izmantojot izmērāmus kritērijus un iesaistot Parlamentu, pilsonisko sabiedrību un attiecīgās starptautiskās organizācijas; prasa izveidojot efektīvu un neatkarīgu sūdzību mehānismu iedzīvotāju un ieinteresēto personu grupām, kuras skar cilvēktiesību

pārkāpumi; uzsver, ka ES un tās dalībvalstis nedrīkst pieļaut nekādus korporatīvus cilvēktiesību pārkāpumus un negatīvu uzņēmējdarbības ietekmi;

19. atbalsta cilvēktiesību dialogus ar trešām valstīm kā būtisku instrumentu, ar ko veicināt divpusēju iesaisti cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā; atgādina, ka ES pamatnostādņēs cilvēktiesību dialogiem ar trešām valstīm ir izklāstīta virkne kritēriju dialoga sākšanai, kuru vidū ir tādi kritēriji kā valdības vēlme uzlabot situāciju, valdības saistību pakāpe attiecībā uz starptautiskajām cilvēktiesību konvencijām, valdības gatavība sadarboties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas cilvēktiesību procedūrām un mehānismiem, kā arī valdības attieksme pret pilsonisko sabiedrību; aicina EĀDD regulāri izvērtēt ikvienu dialogu, kā tas paredzēts iepriekš minētajās pamatnostādņēs, un nodrošināt, ka gadījumos, kad nav panākts jūtams progress, ES koriģē savus mērķus un pārskata savu pieeju; aicina Komisiju un EĀDD, vairāk iesaistot pilsoniskās sabiedrības grupas un attiecīgas starptautiskās organizācijas, apvienot spēkus, risinot cilvēktiesību un ar tām saistīto pienākumu jautājumus dialogos vai sarunās ar valsti, kas nav ES dalībvalstis, valdībām jebkurā politikas un ekonomikas jomā, lai pastiprinātu cilvēktiesību dialogu ietekmi; iesaka ņemt vērā bažas, kas paustas par cilvēktiesību situāciju minētajās valstīs, un atbilstoši rīkoties, tostarp cilvēktiesību dialogu kontekstā izskatot konkrētus gadījumus; prasa aktīvāk iesaistīt Parlamentu cilvēktiesību dialogu darba kārtību noteikšanā; uzsver, ka cilvēktiesību stratēģijām attiecībā uz konkrētu valsti un to īstenošanas gada ziņojumi ir būtisks instruments konsekventas politikai nodrošināšanai, nosaka galvenās stratēģiskās prioritātes, definē ilgtermiņa un īstermiņa mērķus un izklāsta konkrētas darbības cilvēktiesību veicināšanai; atkārtoti aicina nodrošināt Eiropas Parlamenta deputātu piekļuvi cilvēktiesību stratēģiju attiecībā uz konkrētu valsti saturam; atzinīgi vērtē pilsoniskās sabiedrības seminārus, kas notiek pirms cilvēktiesību dialogiem, un mudina veikt turpmākus pasākumus, ņemot vērā to secinājumus un īpaši iesaistot pilsoniskās sabiedrības organizācijas (PSO);
20. stingri prasa ES konsekventi vērsties pret diskrimināciju, optimāli izmantojot ES cilvēktiesību instrumentus, tostarp risinot dialogus un paužot nosodījumu, atbalstot pilsonisko sabiedrību un kopīgas iniciatīvas ANO līmenī atbilstoši neseno pieņemtajām ES pamatnostādņēm par nediskriminēšanu ārējā darbībā un 2017. gadā publicētajam ANO norādījumu instrumentam par izcelsmē balstītu diskrimināciju;
21. pilnībā atbalsta darbu un pūles, ko ES īpašais pārstāvis cilvēktiesību jautājumos (ESĪP) iegulda cilvēktiesību aizsardzībā un veicināšanā pasaulē; uzsver, ka ESĪP pilnvaras ietver svarīgo mērķi uzlabot ES efektivitāti šajā jomā; aicina ESĪP īstenot pilnvaras, tā palīdzot palielināt ES ieguldījumu demokrātijas stiprināšanā; uzstājīgi prasa pārskatīt ESĪP pilnvaras, paredzot tam pastāvīgu statusu un lielāku pārskatatbildību un piešķirot ESĪP pašiniciatīvas pilnvaras, pienācīgus resursus un iespējas uzrunāt sabiedrību, lai ziņotu par panākumiem, kas gūti, apmeklējot trešās valstis, un lai darītu zināmu ES nostāju cilvēktiesību jautājumos; atkārtoti prasa nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz ESĪP darbību un uzdevumiem un uzstāj, lai arī Parlamentam tiktu darīti pieejami ziņojumi, kurus ESĪP regulāri sniedz Padomei; atzinīgi vērtē ESĪP pilnvaru paplašināšanu, iekļaujot tajās atbalsta starptautiskajai kriminālajai tiesvedībai veicināšanu, un sagaida, ka ESĪP šajā jomā būs īpaši aktīvs;
22. atzinīgi vērtē EĀDD un Komisijas centienus pastāvīgi pilnveidot ES ierēdņu izpratni par cilvēktiesībām; atzinīgi vērtē to, ka visās ES delegācijās tagad ir cilvēktiesību

kontaktpunkti un sadarbības koordinatori cilvēktiesību aizstāvju jautājumos; aicina EĀDD sniegt Parlamentam detalizētu ziņojumu par šī kontaktpunktu tīkla izveides pabeigšanu, lai to novērtētu un nodrošinātu tā saskaņotu īstenošanu visās ES delegācijās; aicina visas ES delegācijas un attiecīgās cilvēktiesību kontaktpersonas konsekventi izpildīt pienākumu tikties ar cilvēktiesību aizstāvjiem, apmeklēt aizturētos aktīvistus, uzraudzīt viņu tiesas procesus un atbalstīt viņu aizsardzību uz vietas;

23. atzīst panākumus, kas gūti saistībā ar ES 2018. gada ziņojuma par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē procedūru un formātu, taču sagaida, ka Padome un PV/AP vēl vairāk ņems vērā attiecīgajās Parlamenta rezolūcijās un/vai ieteikumos pausto Parlamenta nostāju, lai nodrošinātu, ka ES iestāžu mijiedarbība cilvēktiesību jautājumos kļūst dziļāka un efektīvāka; lūdz Padomi turpināt centienus pabeigt šo gada ziņojumu izstrādi agrākā gada posmā; mudina Padomi nodrošināt, lai nākamais gada ziņojums tiktu pieņemts, pamatojoties uz atbilstošu apspriešanās procesu;

Cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanas un aizsardzības risinājumu izstrāde

Demokrātiska pārvaldība un pilsoniskajai sabiedrībai labvēlīga telpa

24. aicina ES un dalībvalstis turpināt cieši uzraudzīt norises, kas visā pasaulē negatīvi ietekmē pārvaldību un pilsoniskās sabiedrības telpu bez izņēmumiem, kā arī, izmantojot visus piemērotos līdzekļus, sistemātiski reaģēt uz autoritāro valdību vadītām politikas un tiesību aktu izmaiņām, kuru mērķis ir graut demokrātijas pamatprincipos balstītu pārvaldību un mazināt pilsoniskās sabiedrības darbības iespējas; uzskata, ka saistībā ar šo jautājumu būtu jāpastiprina sinerģija starp Komisiju, EĀDD un Parlamentu; atzinīgi vērtē nenovērtējamo palīdzību, ko pilsoniskās sabiedrības organizācijām visā pasaulē sniedz Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments (*EIDHR*), kas joprojām ir galvenais ES instruments ārējās cilvēktiesību politikas īstenošanai; prasa turpināt palielināt finansējumu pilsoniskajai sabiedrībai un cilvēktiesībām no instrumenta, kas kļūs par *EIDHR* pēcteci; uzsver, ka 2018. gadā simtiem mierīgo demonstrētāju tika arestēti, piedzīvoja nežēlīgu izturēšanos un patvaļīgu aizturēšanu un bija spiesti maksāt sodus saskaņā ar tiesas procesos nolemto;

ES pieeja konfliktiem un pārskatatbildība par cilvēktiesību pārkāpumiem

25. uzsver saikni starp cilvēktiesību pārkāpumu pieaugumu un plaši izplatīto nesodāmību un pārskatatbildības trūkumu valstīs un reģionos, kurus izpostījuši konflikti vai kuru raksturīga iezīme ir politiski motivēta iebiedēšana, diskriminācija, aizskaršana un uzbrukumi, nolaupīšana, vardarbīgas policijas darbības, patvaļīgi aresti un spīdzināšanas gadījumi un nogalināšana; aicina starptautisko sabiedrību atbalstīt pasākumus ar mērķi cīnīties pret nesodāmību un veicināt pārskatatbildību, jo īpaši tajos reģionos un valstīs, kur nesodāmības dinamika ir izdevīga tiem, kuriem ir vislielākā atbildība un kuri apspiež cietušos; uzsver arī to, ka konflikti bieži vien īpaši smagi ietekmē minoritātes un marginalizētas grupas;
26. atgādina par savām rezolūcijām, kur nosodīti konkrētie atbildīgie par konfliktiem, no kuriem 2018. gadā cieta simtiem bērnu, kad tika veikti apzināti uzbrukumi civiliedzīvotājiem un humānās palīdzības infrastruktūrām; aicina visas ES dalībvalstis stingri ievērot ES Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu un jo īpaši pārtraukt nodot jebkādus ieročus vai uzraudzības un izlūkošanas iekārtas, ko valdības var

izmantot, lai apspiestu cilvēktiesības, sevišķi bruņotu konfliktu apstākļos; uzstāj, ka ir nepieciešama pilnīga pārredzamība un ES dalībvalstu regulāra ziņošana par ieroču nodošanu; atgādina par 2014. gada 27. februāra rezolūciju par bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu¹¹; pauž nopietnas bažas par bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu, neievērojot starptautisko tiesisko regulējumu; turklāt aicina Komisiju pienācīgi informēt Parlamentu par turpmāku ES līdzekļu izmantošanu jebkādiem pētniecības un izstrādes projektiem, kas saistīti ar bezpilota lidaparātu projektēšanu; mudina AP/PV aizliegt tādu pilnībā autonomu ieroču izstrādi, ražošanu un izmantošanu, kuri ļauj izdarīt uzbrukumu bez cilvēka iejaukšanās;

27. stingri nosoda visus šaušalīgos noziegumus un cilvēktiesību pārkāpumus, kurus veikuši gan valsts, gan nevalstiski rīcībaspēki, tostarp pret pilsoņiem, kas miermīlīgi īsteno savas cilvēktiesības; prasa ES un tās dalībvalstīm izmantot visu savu politisko ietekmi, lai novērstu jebkuru rīcību, ko varētu uzskatīt par genocīdu, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci, efektīvi un saskaņoti reaģētu uz gadījumiem, kad šādi noziegumi notiek, un mobilizētu visus nepieciešamos resursus, lai sauktu pie atbildības visus vainīgos, kā arī palīdzētu upuriem un atbalstītu stabilizācijas un samierināšanas procesus; aicina starptautisko sabiedrību izveidot instrumentus, tādus kā ES agrīnās brīdināšanas sistēma, ar ko līdz minimumam samazināt laiku starp brīdinājumu un reakciju, lai novērstu vardarbīgu konfliktu rašanos, atkārtošanos vai eskalāciju; aicina EĀDD un Komisiju trešajā ES rīcības plānā cilvēktiesību un demokrātijas jomā iekļaut vērienīgu stratēģiju cīņai pret nesodāmību; ļoti iesaka izveidot Eiropas prevencijas, pārskatbildības un nesodāmības apkarošanas novērošanas centru; atkārtoti aicina PV/AP iecelt ES īpašo pārstāvi starptautisko humanitāro tiesību un starptautiskā taisnīguma jomā ar pilnvarām popularizēt, iekļaut un pārstāvēt ES apņemšanos cīnīties pret nesodāmību;
28. atzinīgi vērtē ES centienus veicināt Romas statūtu universālumu 2018. gadā, kad tika atzīmēta to pieņemšanas 20. gadadiena, un atkārtoti apstiprina savu nelokāmo atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai (SKT); norāda, ka starptautiskā tiesību sistēma pašlaik ir pakļauta nopietnam spiedienam; ņemot vērā SKT plašo jurisdikciju, pauž bažas par to, ka no 193 ANO dalībvalstīm tikai 122 ir SKT dalībvalstis un tikai 38 ir ratificējušas Kampalas grozījumu, ar ko SKT tiek piešķirtas pilnvaras saukt pie atbildības par agresijas noziegumu; prasa, lai ES un dalībvalstis mudina visas ANO dalībvalstis ratificēt un piemērot Romas statūtus, un pauž sašutumu par izstāšanos no šiem statūtiem un draudiem izstāties no tiem; aicina arī visus Romas statūtu parakstītājus saskaņot savu rīcību ar SKT un sadarboties ar to; aicina ES un tās dalībvalstis sistemātiski atbalstīt SKT pārbaudes, izmeklēšanas un lēmumus un veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu nesadarbošanos ar SKT; prasa sniegt atbalstu organizācijām, kas vāc, glabā un aizsargā gan digitālus, gan cita veida pierādījumus par noziegumiem, kurus izdarījušas jebkuras konfliktos iesaistītas puses, ar mērķi atvieglot apsūdzības celšanu pret tām starptautiskā līmenī; aicina ES dalībvalstis un ES Genocīda apkarošanas tīklu atbalstīt ANO izmeklēšanas grupas centienus savākt, saglabāt un uzglabāt pierādījumus par patlaban notiekošajiem vai tikko pastrādātajiem noziegumiem, lai šie pierādījumi neietu zudībā; aicina Komisiju un EĀDD izpētīt veidus un iesniegt jaunus instrumentus, lai palīdzētu no starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem cietušajiem piekļūt starptautiskajām tiesām un saņemt tiesisko

---

¹¹ OV C 285, 29.8.2017., 110. lpp.

aizsardzību un atļūdzību, tostarp palielinot valstu, kas nav ES dalībvalstis, spēju piemērot universālās jurisdikcijas principu savās valsts tiesību sistēmās;

29. atzinīgi vērtē sākotnējās izpētes diskusijas Padomē un aicinājumus tās turpināt saistībā ar iespējām izveidot globālu ES cilvēktiesību sankciju mehānismu, tā saukto Magnitska sarakstu, kas ļautu mērķtiecīgi piemērot sankcijas personām, kuras ir līdzatbildīgas par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kā to daudzkārt prasījis Parlaments, jo īpaši 2019. gada martā; aicina Padomi paātrināt diskusijas, lai pēc iespējas ātrāk pieņemtu vajadzīgos tiesību aktus, izveidotu šo mehānismu un piešķirtu tam pienācīgu finansējumu; uzsver, ka ir svarīgi, lai šī sistēma atbilstu ES likumības pārbaudes mehānismam; kā ievēribas cienīgu piemēru uzsver arī to, ka dažas ES dalībvalstis ir pieņēmušas tiesību aktus, kas paredz piemērot sankcijas personām, kuras tiek uzskatītas par vainīgām cilvēktiesību pārkāpumos;
30. aicina PV/AP un Padomi pievērst īpašu uzmanību cilvēktiesību situācijai nelegāli okupētās teritorijās; atkārtoti norāda, ka teritorijas vai tās daļas nelikumīga okupācija ir pastāvīgs starptautisko tiesību pārkāpums; uzsver, ka saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām okupācijas spēkiem ir pienākums uzņemties atbildību pret civiliedzīvotājiem; pauž nožēlu par to, ka Eiropas Padomes Parlamentārajā asamblejā ir atjaunoti pārstāvji no valsts, kura ir okupējusi citas valsts teritoriju;

Cilvēktiesību aizstāvji

31. uzsver nenovērtējamo un būtisko lomu, ko, riskējot ar savu dzīvību, uzņemas cilvēktiesību aizstāvji, jo īpaši sieviešu cilvēktiesību aizstāvji; uzsver, ka ir nepieciešama stingra ES koordinācija attiecībā uz sadarbību ar trešo valstu iestādēm cilvēktiesību aizstāvju jautājumos; uzsver, ka 2018. gadā tika atzīmēta ANO Deklarācijas par cilvēktiesību aizstāvjiem 20. gadadiena; iesaka stiprināt sadarbību starp ES iestādēm un dalībvalstīm, lai tās varētu sniegt pastāvīgu atbalstu un aizsardzību cilvēktiesību aizstāvjiem; atzinīgi vērtē mehānismu "protectdefenders.eu", kas tika izveidots, lai aizsargātu ļoti apdraudētus cilvēktiesību aizstāvjus, un prasa to pastiprināt;
32. uzsver, ka ir vajadzīga stratēģiska, redzama un uz ietekmi vērsta ES pieeja cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai; aicina Padomi publicēt ikgadējos Ārlietu padomes secinājumus par ES rīcību cilvēktiesību aizstāvju atbalstīšanai un aizsargāšanai ES ārpolitikā; aicina Padomi un Komisiju izveidot koordinētu procedūru vīzu piešķiršanai cilvēktiesību aizstāvjiem un attiecīgā gadījumā atvieglot pagaidu patvēruma iegūšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai pietiekamu finansējumu nākamā kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumenta (*NDICI*) tematiskajās programmās un nodrošināt, lai tas būtu pieejams tiem, kam tas ir visvairāk nepieciešams un kas ir visvairāk marginalizēti; aicina Komisiju turpmāk pilnībā izmantot šo instrumentu un uzstāj, ka ES delegācijām un dalībvalstīm būtu jāpalielina savs finansējums un spējas saistībā ar apdraudētu cilvēktiesību aizstāvju ārkārtas aizsardzību un atbalstu; nosoda to, ka joprojām tiek noteikti ceļošanas aizliegumi cilvēktiesību aktīvistiem, kuri vēlas apmeklēt ANO Cilvēktiesību padomes sesijas Ženēvā un citās starptautiskās iestādēs; aicina attiecīgās valdības tos atcelt;

Sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesība

33. stingri atbalsta ES stratēģisko iesaisti dzimumu līdztiesības jomā un tās pašreizējos centienus uzlabot sieviešu un meiteņu stāvokli cilvēktiesību jomā saskaņā ar 2030. gada IAM; uzsver, ka dzimumu līdztiesībai vajadzētu būt būtiskai prioritātei visās ES darba attiecībās, politikas nostādņēs un ārējās darbībās, jo saskaņā ar Līgumiem tā ir viens no ES un tās dalībvalstu principiem; prasa ES pēc stratēģiskās iesaistes termiņa beigām pieņemt visaptverošu dzimumu līdztiesības stratēģiju; aicina Komisiju sagatavot un pieņemt paziņojumu par dzimumu līdztiesības rīcības plāna atjaunošanu laikposmam pēc 2020. gada, jo tas ir svarīgs ES instruments sieviešu un meiteņu tiesību veicināšanai visā pasaulē; aicina dalībvalstis apstiprināt Padomes secinājumos iekļauto Dzimumu līdztiesības rīcības plānu III; aicina Komisiju un EĀDD vēl vairāk veicināt dzimumu līdztiesību un meiteņu un sieviešu iespējas, cieši sadarbojoties ar starptautiskām organizācijām, valstīm, kas nav ES dalībvalstis, un pilsonisko sabiedrību, lai izstrādātu un īstenotu jaunu tiesisko regulējumu dzimumu līdztiesības jomā;
34. uzsver satraucošo vardarbības pret sievietēm un meitenēm pieaugumu; nosoda visa veida ar dzimumu saistītu fizisku, seksuālu un psiholoģisku vardarbību; pauž nopietnas bažas par to, ka spīdzināšana seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības veidā arvien vairāk tiek izmantota kā kara ierocis; atgādina, ka seksuāli noziegumi un ar dzimumu saistīta vardarbība Romas statūtos ir klasificēti kā kara noziegumi, noziegumi pret cilvēci vai darbības, kas ir genocīda vai spīdzināšanas būtiska sastāvdaļa; mudina valstis padarīt stingrākus savus tiesību aktus, lai risinātu šos jautājumus; atkārtoti aicina ES dalībvalstis un Eiropas Padomes dalībvalstis, kuras Stambulas konvenciju vēl nav ratificējušas un īstenojušas, to izdarīt pēc iespējas drīzāk; prasa veikt turpmākus pasākumus, lai izskaustu jebkādu ar dzimumu saistītu vardarbību un pret sievietēm un meitenēm vērstu kaitīgu praksi, piemēram, piespiedu vai agrīnas laulības, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, seksuālu vardarbību un piespiedu pāriešanu citā reliģijā; atbalsta ES un ANO kopīgās iniciatīvas “Spotlight” turpināšanu; aicina ES delegācijas nodrošināt datu vākšanu par vardarbību pret sievietēm, izstrādāt konkrētām valstīm adresētus ieteikumus un veicināt aizsardzības mehānismus un cietušo atbalsta struktūras;
35. apstiprina, ka piekļuve veselībai ir viens no cilvēktiesību veidiem un ka seksuālā un reproduktīvā veselība un ar to saistītās tiesības balstās cilvēka pamattiesībās un ir būtiski cilvēka cieņas elementi; norāda, ka nepietiekama piekļuve vitāli svarīgām precēm un sociālajiem pakalpojumiem (piemēram, ūdenim, uzturam, veselības aprūpei, izglītībai un sanitārijai), kā arī grūttības piekļūt seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpei ir nepieļaujams cilvēktiesību pārkāpums; nosoda sieviešu seksuālo un reproduktīvo tiesību pārkāpumus, tostarp piekļuves liegšanu attiecīgiem pakalpojumiem; uzsver, ka būtu jānodrošina visām sievietēm pienācīga un cenas ziņā pieejama veselības aprūpe, tostarp garīgās veselības aprūpe, piemēram, psiholoģiskais atbalsts, viņu seksuālo un reproduktīvo tiesību vispārēja ievērošana un iespējas tās īstenot un iegūt izglītību, kā arī iespējas brīvi pieņemt atbildīgus lēmumus par savu veselību, tostarp seksuālo un reproduktīvo veselību; norāda, ka šiem pakalpojumiem ir būtiska nozīme sieviešu dzīvību glābšanā un zīdaiņu un bērnu mirstības mazināšanā; uzskata par nepieņemamu to, ka sieviešu un meiteņu seksuālās un reproduktīvās tiesības joprojām ir ideoloģisku cīņu krustpunktā, tostarp daudzpusējos apstākļos; uzsver, ka bruņotos konfliktos cietušām sievietēm un meitenēm ir tiesības saņemt nepieciešamo medicīnisko aprūpi; uzsver sieviešu lomu konfliktu novēršanā un atrisināšanā, miera uzturēšanā, humānajā palīdzībā un pēckonflikta atjaunošanas darbībās, kā arī

cilvēktiesību un demokrātisko reformu veicināšanā;

36. aicina ES sadarboties ar citām valstīm, pastiprinot to pasākumus izglītības, veselības aprūpes un sociālo pakalpojumu, datu vākšanas, finansēšanas un programmu izstrādes jomā, lai visā pasaulē labāk novērstu seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību un reaģētu uz to; norāda, ka izglītība ir būtisks instruments, lai apkarotu diskrimināciju un vardarbību pret sievietēm un bērniem; prasa veikt pasākumus, lai atvieglotu sieviešu un meiteņu piekļuvi izglītībai un darba tirgum, un īpašu uzmanību pievērst dzimumu līdztībam, aizpildot vadošus amatus uzņēmumos; turklāt prasa iekļaut meiteņu izglītību ES nolīgumos ar jaunattīstības valstīm;

Bērnu tiesības

37. uzsver, ka nepilngadīgie bieži vien ir pakļauti īpašiem vardarbības veidiem, piemēram, bērnu piespiedu laulībai, bērnu prostitūcijai, bērnu kareivju izmantošanai, dzimumorgānu kropļošanai, bērnu darbam un bērnu tirdzniecībai, jo īpaši humanitāro krīžu un bruņotu konfliktu laikā, un tāpēc viņiem ir vajadzīga pastiprināta aizsardzība; vērš īpašu uzmanību uz bērniem bezvalstniekiem un bērniem migrantiem un bērniem bēgļiem; prasa ES sadarboties ar valstīm, kas nav ES dalībvalstis, lai izbeigtu agrīnās, bērnu un piespiedu laulības, nosakot 18 gadus kā minimālo vecumu laulībām, pieprasot abu laulāto vecuma pārbaudi un viņu pilnīgu un brīvu piekrišanu, ieviešot obligātus laulības reģistrācijas ierakstus un nodrošinot šo noteikumu izpildi; prasa izstrādāt jaunas ES iniciatīvas, lai veicinātu un aizsargātu bērnu tiesības, tostarp nepieļautu un apkarotu bērnu ļaunprātīgu izmantošanu visā pasaulē, rehabilitētu un reintegrētu konfliktu skartos bērnus, jo īpaši tos, kas cietuši no ekstrēmistu grupām, un tos, kas cieš no multiplās un krusteniskās diskriminācijas, un nodrošinātu viņiem aizsargātu ģimenē un kopienā balstītu vidi kā dabisku dzīves vidi, kurā būtiska nozīme ir aprūpei un izglītībai; aicina ES aizsākt starptautisku kustību ar mērķi aizstāvēt bērnu tiesības, cita starpā organizējot starptautisku konferenci par bērnu aizsardzību nestabilā vidē; atkārtoti apstiprina steidzamo nepieciešamību globāli ratificēt un efektīvi īstenot ANO Konvenciju par bērna tiesībām un tās fakultatīvos protokolus;

Lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) tiesības

38. nosoda LGBTI patvaļīgu aizturēšanu, spīdzināšanu, vajāšanu un nogalināšanu; norāda, ka vairākās pasaules valstīs LGBTI joprojām tiek vajāti un pakļauti vardarbībai savas seksuālās orientācijas dēļ; pauž nožēlu, ka daudzās valstīs homoseksuālisms joprojām tiek uzskatīts par kriminālnoziedzumu un ka dažās no šīm valstīm par homoseksuālismu ir paredzēts nāvessods; uzskata, ka prakse un vardarbības akti, kas vērsti pret personām, pamatojoties uz viņu seksuālo orientāciju, nedrīkst palikt nesodīti un ir jāizskauž; prasa īstenot ES pamatnostādnes lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai;

Personu ar invaliditāti tiesības

39. atzinīgi vērtē to, ka tiek ratificēta ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi to efektīvi īstenot gan ES dalībvalstīs, gan ES iestādēs; jo īpaši uzsver nediskriminācijas svarīgumu un nepieciešamību pārliecinoši integrēt vispārējās pieejamības principu un nodrošināt visas personu ar invaliditāti tiesības visās attiecīgajās ES politikas jomās, tostarp attīstības politikā; prasa izveidot globālu

izcilības centru, lai cilvēkiem ar invaliditāti nodrošinātu nākotnes prasībām atbilstošas prasmes un uzņēmējdarbības prasmes;

Kastu diskriminācijas apkarošana

40. ar lielām bažām norāda uz kastu hierarhijas, kastu diskriminācijas izplatību un sekām un ilgstošajiem šāda veida cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp liegumu piekļūt tiesu sistēmai vai nodarbinātībai, ilgstošu segregāciju, nabadzību un stigmatizāciju, kā arī ar kastām saistītiem šķēršļiem pamattiesību īstenošanā un cilvēces attīstības veicināšanā; atkārtoti aicina izstrādāt ES politiku attiecībā uz kastu diskrimināciju un aicina ES rīkoties, ņemot vērā tās nopietnās bažas par kastu diskrimināciju; prasa pieņemt ES instrumentu kastu diskriminācijas nepieļaušanai un izskaušanai; atkārtoti aicina ES un tās dalībvalstis pastiprināt centienus un atbalstīt iniciatīvas ANO un delegāciju līmenī, lai izskaustu kastu diskrimināciju; norāda, ka šādās iniciatīvās būtu jāietver īpašu rādītāju, sadalītu datu un īpašu pasākumu veicināšana, lai risinātu kastu diskriminācijas problēmu, īstenojot un uzraugot 2030. gada ilgtspējīgas attīstības mērķus un ievērojot jauno ANO norādījumu instrumentu par izcelsmē balstītu diskrimināciju un atbalstu valstīm;

Pirmiedzīvotāji

41. pauž dziļas bažas par to, ka pirmiedzīvotāju tautas saskaras ar plašu un sistemātisku diskrimināciju un vajāšanu visā pasaulē, tostarp cilvēktiesību aizstāvju patvaļīgu apcietināšanu un nogalināšanu, piespiedu pārvietošanu, zemes sagrābšanu un korporatīviem savu tiesību pārkāpumiem; norāda, ka lielākā daļa pirmiedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa; aicina visas valstis iesaistīt pirmiedzīvotājus lēmumu pieņemšanas procesā attiecībā uz stratēģijām cīņai pret klimata pārmaiņām; aicina dalībvalstis ratificēt SDO Konvencijas Nr. 169 par pirmiedzīvotāju un cilšu tautām noteikumus;

Domas, apziņas un reliģijas vai ticības brīvība

42. vēlreiz apstiprina, ka visā pasaulē ir jāgarantē un bez nosacījumiem jā saglabā domas, apziņas, reliģijas vai ticības brīvība (plašāk pazīstama kā reliģijas vai ticības brīvība), tostarp tiesības ticēt vai neticēt, pieņemt teistiskus, neteistiskus, agnostiskus vai ateistiskus uzskatus, kā arī tiesības uz apostāzi un tiesības nepieņemt nekādu reliģiju; mudina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis pastiprināt atbalstu saistībā ar reliģijas vai ticības brīvību un uzsākt dialogu ar valstīm un pilsoniskās sabiedrības un reliģisko, nekonfesionālo, humānistisko un filozofisko grupu un baznīcu, reliģisko asociāciju un kopienu pārstāvjiem, lai novērstu vardarbības aktus, vajāšanu, neiecietību un diskrimināciju pret personām domas, apziņas, filozofisko uzskatu un reliģijas vai ticības dēļ; nosoda tiesību aktus, kas vērsti pret konvertēšanos un zaimošanu un kas efektīvi ierobežo un pat liedz reliģiskajām minoritātēm un ateistiem reliģijas vai ticības brīvību; turklāt mudina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis pilnībā īstenot ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvību;
43. aicina ES un tās dalībvalstis turpināt veidot alianses un stiprināt sadarbību ar daudzām valstīm un reģionālajām organizācijām, lai panāktu pozitīvas izmaiņas reliģijas vai ticības brīvības jomā, jo īpaši konflikta zonās, kur ticīgo grupas, piemēram, kristieši Tuvajos Austrumos, ir visneaizsargātākās; pilnībā atbalsta ES praksi uzņemties vadību

saistībā ar tematiskām rezolūcijām ANO Cilvēktiesību padomē un saistībā ar reliģijas vai ticības brīvību — ANO Ģenerālajā asamblejā;

44. atbalsta īpašā sūtņa reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES darbu un centienus; atkārtoti aicina Padomi un Komisiju veikt pārredzamu un visaptverošu novērtējumu par īpašā sūtņa amata efektivitāti un pievienoto vērtību, darot to saistībā ar Komisijas īstenoto šo sūtņu pilnvaru un amata atjaunošanas un nostiprināšanas procesu; uzstāj, ka viņu darbam ir jāpiešķir pienācīgi resursi, lai uzlabotu ES efektivitāti šajā jomā; atgādina Padomei un Komisijai, ka, pastāvīgi apspriežoties ar reliģiskām un filozofiskām organizācijām, ir pienācīgi jāatbalsta īpašā sūtņa reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES institucionālās pilnvaras, spējas un pienākumi, izskatot iespēju noteikt daudzgadu pilnvaru termiņu, kas tiktu katru gadu pārskatīts, un izveidojot darba tīklus visās attiecīgajās ES iestādēs saskaņā ar 2019. gada 15. janvāra rezolūciju par ES pamatnostādņem un pilnvarām ES īpašajam sūtnim reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES;

Vārda brīvība, plašsaziņas līdzekļu brīvība un tiesības uz informāciju

45. asi kritizē un nosoda daudzu žurnālistu, blogeru un trauksmes cēlēju nogalināšanu, nolaupīšanu, apcietināšanu un iebiedēšanu, kā arī pret viņiem vērstos uzbrukumus, tostarp ar fiziskiem un tiesiskiem līdzekļiem, un draudus, ar kuriem viņi saskārušies 2018. gadā; aicina ES darīt visu iespējamo, lai turpmāk nodrošinātu viņu aizsardzību; atgādina, ka vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu brīvība veicina plurālisma kultūru un ir būtisks demokrātiskas sabiedrības pamatelements; atgādina, ka žurnālistiem vajadzētu būt iespējai brīvi veikt savu profesionālo darbību, nebaidoties no kriminālvajāšanas vai brīvības atņemšanas; uzsver, ka jebkādi vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības izmantošanas ierobežojumi, piemēram, tiešsaistes satura dzēšana, ir jāpiemēro izņēmuma kārtā, īpašu uzmanību pievēršot nepieciešamības un proporcionālītātes principiem, tiem jābūt paredzētiem tiesību aktos un apstiprinātiem ar tiesas lēmumu;
46. prasa ES, tās dalībvalstīm un jo īpaši ESĪP pašu uzmanību pievērst vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības, neatkarības un plurālisma aizsardzībai visā pasaulē, labāk uzraudzīt visus vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības ierobežojumu (gan tiešsaistē, gan bezsaistē) veidus, sistemātiski nosodīt šādus ierobežojumus un izmantot visus pieejamos diplomātiskos līdzekļus un instrumentus šādu ierobežojumu izbeigšanai; uzsver, ka ir svarīgi nosodīt un apkarot naida runu un kūdīšanu uz vardarbību tiešsaistē un bezsaistē, jo tas ir tiešs drauds tiesiskumam un vērtībām, ko iemieso cilvēktiesības; atbalsta iniciatīvas, kas palīdz nošķirt viltus ziņas vai propagandas nolūkos veiktu dezinformāciju no informācijas, kura iegūta, veicot patiesu un neatkarīgu žurnālistisko darbu; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt ES pamatnostādņu par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē efektīvu un sistemātisku īstenošanu un regulāri uzraudzīt to ietekmi;

Nāvēssods, spīdzināšana un citi nežēlīgas izturēšanās veidi

47. nosoda spīdzināšanas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās un nāvēssoda izmantošanu, kas joprojām tiek pieļauta daudzās valstīs visā pasaulē; pauž satraukumu par tādas notiesāšanas un nāvēssoda izpildes gadījumu skaitu, kuru iemesli neatbilst smagu noziegumu definīcijai un ir pretrunā starptautiskajām tiesībām; aicina valstis, kas vēl nav noteikušas moratoriju nāvēssodam, to nekavējoties izdarīt, tādējādi pavirzoties

solī tuvāk tā atcelšanai; prasa ES pastiprināt centienus, lai izskaustu spīdzināšanu un nāvessodu; prasa ES un tās dalībvalstīm būt īpaši modrām attiecībā pret valstīm, kuras draud atjaunot nāvessodu tiesību aktos vai praksē; prasa nekavējoties izbeigt globālo tirdzniecību ar precēm, ko izmanto spīdzināšanai un nāvessoda izpildei;

48. uzskata, ka ir būtiski cīnīties pret jebkādiem spīdzināšanas un nežēlīgas izturēšanās veidiem, tostarp psiholoģisku vardarbību, kas vērsti pret cietumos vai citās ieslodzījuma vietās ieslodzītajām personām, stiprināt centienus panākt attiecīgo starptautisko tiesību ievērošanu šajā jomā un nodrošināt kompensācijas cietušajiem; pauž nopietnas bažas par cietumu stāvokli un ieslodzījuma apstākļiem vairākās valstīs, tostarp par aprūpes un zāļu pieejamību, jo īpaši saistībā ar tādām slimībām kā hepatīts vai HIV; atgādina, ka liegums ieslodzītajiem piekļūt aprūpei un zālēm ir vērtējams kā nežēlīga izturēšanās vai pat spīdzināšana un var tikt uzskatīts par palīdzības nesniegšanu apdraudētai personai; atzinīgi vērtē pārskatītās ES politikas pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm saistībā ar spīdzināšanu un citādu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību vai sodīšanu; aicina dalībvalstis visos savos pasākumos un politikas virzienos iekļaut aizsardzības pasākumus pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas izturēšanās veidiem;
49. atzinīgi vērtē ES Spīdzināšanas izskausšanas koordinācijas grupas izveidi 2017. gadā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ES tiesību aktu atjaunināšanu, kas prasīta 2018. gada 29. novembra normatīvajā rezolūcijā par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādu nežēlīgu rīcību vai sodīšanai¹²; uzsver, ka ir svarīgi vēl vairāk stiprināt sadarbību ar ANO mehānismiem, reģionālajām struktūrām un attiecīgajiem dalībniekiem, piemēram, SKT, PSO un cilvēktiesību aizstāvjiem, cīņā pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas izturēšanās veidiem;

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

50. atkārtoti apstiprina, ka visu uzņēmumu darbībai — neatkarīgi no tā, vai tie darbojas iekšzemē vai pāri robežām, — ir pilnībā jāatbilst starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem; turklāt atkārtoti apstiprina, ka ir svarīgi veicināt korporatīvo sociālo atbildību; uzsver, ka ir svarīgi, lai Eiropas uzņēmumi uzņemtos vadošo lomu, veicinot starptautiskos standartus uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā; atgādina par uzņēmumu atbildību nodrošināt, ka to darbības un piegādes ķēdes nav iesaistītas cilvēktiesību pārkāpumos, tādus kā piespiedu un bērnu darbs, pamatiedzīvotāju tiesību pārkāpumi, zemes sagrābšana, draudi un uzbrukumus cilvēktiesību aizstāvjiem un vides degradācija;
51. uzsver nepieciešamību izveidot starptautiski saistošu instrumentu, ar kura palīdzību starptautiskajās cilvēktiesībās reglamentēt transnacionālu korporāciju un citu uzņēmumu darbības; prasa izstrādāt tiesību akta priekšlikumu par korporatīvajām cilvēktiesībām un pienācīgu rūpību, lai novērstu pārkāpumus uzņēmumu globālajā darbībā un uzlabotu tiesiskās aizsardzības pieejamību no uzņēmumu pārkāpumiem cietušajām personām; atgādina, ka ir svarīgi visām valstīm īstenot ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, un aicina tās ES dalībvalstis, kuras vēl nav pieņēmušas valsts rīcības plānus uzņēmējdarbības tiesību jomā, to izdarīt pēc iespējas drīzāk; mudina ES un tās dalībvalstis konstruktīvi iesaistīties darbā, ko veic ANO starpvaldību darba grupa jautājumos par transnacionālām korporācijām un citiem

---

¹² Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0467.

uzņēmumiem cilvēktiesību kontekstā; uzskata to par nepieciešamu soli cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā;

52. mudina Komisiju nodrošināt, ka Eiropas Investīciju bankas (EIB) un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) atbalstītie projekti atbilst ES politikas nostādņem un saistībām cilvēktiesību jomā un ka pastāv pārskatatbildības mehānismi, ko var izmantot personas, lai publiskotu ar EIB un ERAB darbībām saistītos pārkāpumus; uzskata, ka ES iestāžu darba grupa uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jautājumos būtu noderīgs papildu instruments; aicina privāto sektoru, jo īpaši finanšu, apdrošināšanas un transporta uzņēmumus, sniegt savus pakalpojumus humānās palīdzības sniedzējiem, kuri veic atbalsta pasākumus, pilnībā ievērojot atbrīvojumus humānu iemeslu dēļ un ES tiesību aktos paredzētos atbrīvojumus; atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota neatkarīga Kanādas ombuda institūcija atbildīgu uzņēmumu jautājumos;
53. pozitīvi vērtē preferenču sistēmu VPS+ kā mehānismu, kura mērķis ir veicināt 27 starptautisko pamatkonvenciju par cilvēktiesībām un darba standartiem efektīvu īstenošanu; atzīst, ka globālās vērtību ķēdes palīdz uzlabot starptautiskos darba, vides un sociālos pamatstandartus un sniedz iespēju panākt ilgtspējīgu progresu, it sevišķi jaunattīstības valstīs un valstīs, kurās klimata pārmaiņas rada lielākus apdraudējumus; uzsver, ka valstīm, kas nav ES dalībvalstis un kas gūst labumu no VPS + preferenču sistēmas, būtu jāapliecina progress visos cilvēktiesību aspektos; norāda, ka uzlaboti un efektīvi uzraudzības mehānismi varētu palielināt tirdzniecības preferenču sistēmu sviras potenciālu, reaģējot uz cilvēktiesību pārkāpumiem; atbalsta cilvēktiesību nosacījumu klauzulu ieviešanu un īstenošanu starptautiskajos nolīgumos starp ES un valstīm, kas nav ES dalībvalstis, tostarp tirdzniecības un ieguldījumu jomā; aicina Komisiju sistemātiski uzraudzīt šo klauzulu īstenošanu, lai nodrošinātu, ka saņēmējvalstis tās ievēro, un regulāri sniegt Parlamentam ziņojumus par cilvēktiesību ievērošanu partnervalstīs;

Jaunās tehnoloģijas un cilvēktiesības

54. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt ES stratēģiju ar mērķi panākt, ka tādas jaunas tehnoloģijas kā mākslīgais intelekts kalpo cilvēkiem, un pievērsties cilvēktiesību apdraudējumiem, ko varētu radīt jaunās tehnoloģijas, tostarp dezinformācijai, masveida novērošanai, viltus ziņām, naida runai, valsts sponsorētiem ierobežojumiem un ļaunprātīgai mākslīgā intelekta izmantošanai; turklāt uzsver īpašo apdraudējumu, ko šīs tehnoloģijas varētu radīt, kontrolējot, ierobežojot un kavējot leģitīmas darbības; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pareizo līdzsvaru starp cilvēktiesībām, jo īpaši tiesībām uz privātumu, un citiem leģitīmiem apsvērumiem, tādiem kā drošība vai noziedzības, terorisma un ekstrēmisma apkarošana; pauž bažas par atsevišķu kibernetikas divējāda lietojuma tehnoloģiju arvien plašāku izmantošanu pret cilvēktiesību aktīvistiem, žurnālistiem un politiskajiem oponentiem un juristiem;
55. prasa ES un dalībvalstīm sadarboties ar trešo valstu valdībām, lai izbeigtu represīvu likumdošanas praksi un represīvus tiesību aktus kibernetikas un cīņas pret terorismu jomā; atgādina par pienākumu katru gadu atjaunināt Padomes Regulas (EK) Nr. 428/2009 I pielikumu, kurā uzskaitītas divējāda lietojuma preces, kam nepieciešams apstiprinājums; uzsver, ka ir nepieciešama efektīva digitālā sadarbība starp valdībām, privāto sektoru, pilsonisko sabiedrību, akadēmiskajām aprindām, tehniskajām

kopienām, sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām, lai nodrošinātu drošu un iekļaujošu digitālo nākotni visiem saskaņā ar starptautiskajiem aktiem cilvēktiesību jomā;

Migranti un bēgļi

56. uzsver, ka ir steidzami jārisina tādi migrācijas plūsmu pamatcēloņi kā kari, konflikti, vajāšana, autoritāri režīmi, vajāšanas, nelegālās migrācijas tīkli, cilvēku tirdzniecība, kontrabanda, nabadzība, ekonomiskā nevienlīdzība un klimata pārmaiņas un jārod ilgtspējīgi risinājumi, kas pamatojas cilvēktiesību un cieņas principu ievērošanā; uzsver, ka ir jārada likumīgi migrācijas kanāli un ceļi un jāveicina brīvprātīga atgriešanās, kad tas ir iespējams, tostarp saskaņā ar neizraidīšanas principu;
57. prasa pievērsties bēgļu krīzes ārējai dimensijai un cita starpā rast ilgtspējīgus konfliktu risinājumus, veidojot sadarbību un partnerības ar attiecīgajām trešām valstīm; uzskata, ka starptautisko bēgļu un cilvēktiesību tiesību aktu ievērošana ir būtisks sadarbības ar trešām valstīm pamatelements; uzsver, ka atbilstoši globālajiem paktiem par migrāciju un bēgļiem ir jāveic reāli pasākumi, lai uzlabotu bēgļu iespējas pašnodrošināties, paplašinātu piekļuvi trešo valstu risinājumiem, uzlabotu cilvēktiesību stāvokli migrācijas pārvaldībā, jo īpaši izcelsmes vai tranzīta valstīs, un nodrošinātu drošu un cieņpilnu atgriešanos; aicina ES un tās dalībvalstis nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz politiku sadarbībai ar trešām valstīm un līdzekļu piešķiršanu šīm valstīm sadarbībai migrācijas jomā; uzskata, ka ir svarīgi, lai attīstībai un sadarbībai paredzētie resursi netiktu novirzīti no to mērķiem un lai no tiem labumu negūtu tie, kas ir atbildīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem; aicina ES atbalstīt *UNHCR* iniciatīvu līdz 2024. gadam izskaust bezvalstniecību ES iekšienē un ārpus tās;
58. pauž nosodījumu par bēgļu un migrantu nāves gadījumiem un viņu tiesību pārkāpumiem Vidusjūrā; nosoda arī uzbrukumus NVO, kuras palīdz šiem cilvēkiem; aicina ES un tās dalībvalstis palielināt humāno palīdzību piespiedu kārtā pārvietotajām personām; aicina ES un tās dalībvalstis sniegt atbalstu bēgļus uzņemošajām kopienām; uzstāj, ka globālo paktu par migrāciju un bēgļiem īstenošanai tāpēc ir jānotiek saskaņoti ar ANO Programmas 2030. gadam īstenošanu, kā noteikts IAM, un papildus ir jāveic lielāki ieguldījumi jaunattīstības valstīs;
59. uzsver, ka ārkārtas stāvoklis klimata jomā un bioloģiskās daudzveidības masveida zudums lielā mērā apdraud cilvēktiesības; aicina Komisiju un EĀDD izstrādāt ES stratēģiju veselīgas vides aizsardzībai, cieši sadarbojoties ar trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām, piemēram, *UNHCR*, kas nesen ir uzsācis kopīgu stratēģiju ar ANO Vides programmu (*UNEP*); uzsver — ANO ir aplēsusi, ka līdz 2050. gadam būs ļoti daudz personu, kas pārvietotas vides pārmaiņu dēļ; atgādina par pienākumiem un atbildību, kas jāuzņemas valstīm un citām struktūrām, kuras ir atbildīgas par klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanu un to, lai nepieļautu šo pārmaiņu negatīvu ietekmi uz cilvēktiesībām; atzinīgi vērtē starptautiskos centienus ciešāk saistīt vides jautājumus, dabas katastrofas un klimata pārmaiņas ar cilvēktiesībām; aicina ES aktīvi piedalīties starptautiskajās debatēs par iespējamu normatīvo regulējumu vides un klimata iemeslu dēļ pārvietotu personu aizsardzībai;

Atbalsts demokrātijai

60. uzsver, ka ES būtu jāturpina aktīvi atbalstīt demokrātisku un efektīvu politisko plurālismu cilvēktiesību institūcijās, neatkarīgos plašsaziņas līdzekļos, parlamentos un pilsoniskajā sabiedrībā, kas cenšas veicināt demokratizāciju kontekstuālā veidā, ņemot vērā attiecīgo trešo valstu kultūras un nacionālo situāciju, lai stiprinātu dialogu un partnerību; atgādina, ka cilvēktiesības ir viens no demokratizācijas procesa stūrakmeņiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas Demokrātijas fonda (EDF) konsekvento darbību Rietumbalkānos un ES austrumu un dienvidu kaimiņreģionos, lai veicinātu demokrātiju un pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanu; atgādina, ka pieredze un atziņas, kas gūtas pārejas procesā uz demokrātiju, īstenojot paplašināšanās un kaimiņattiecību politikas pasākumus, varētu palīdzēt apzināt paraugpraksi, kuru varētu izmantot, lai atbalstītu un nostiprinātu citus demokratizācijas procesus visā pasaulē; atgādina, ka ir apliecinājies, ka ES paplašināšanās ir pats efektīvākais instruments demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību atbalstam Eiropas kontinentā, tādēļ būtu jāsiglabā iespēja iestāties ES tām valstīm, kuras vēlas pievienoties un ir īstenojušas reformas, kā noteikts LES 49. pantā; mudina ES visos paplašināšanās procesos cieši sekot līdzi to noteikumu īstenošanai, kas aizsargā cilvēktiesības un to cilvēku tiesības, kuri pieder pie minoritātēm;
61. atzinīgi vērtē Padomes 2019. gada 14. oktobra secinājumus par demokrātiju, uzskatot, ka tas ir sākums ES demokrātijas stiprināšanas pieejas atjaunināšanai un nostiprināšanai; šajā sakarībā uzsver, ka izglītība cilvēktiesību un demokratizācijas jomā ir būtisks instruments šo vērtību konsolidācijai gan ES, gan ārpus tās; uzsver, ka ir svarīgi pieņemt īpašus finansēšanas noteikumus ES demokrātijas atbalsta programmām, ņemot vērā demokrātisko pārmaiņu būtību; uzsver, ka ir jāiegulda pietiekami resursi, lai labāk koordinētu demokrātijas atbalsta programmas un politikas prioritātes; atbalsta centienus nodrošināt šajā jomā sniegtās ES palīdzības pārredzamību; apņemas veicināt demokrātisko procesu lielāku pārredzamību, jo īpaši dažādu nevalstisko dalībnieku rīkotu politisko un tematisko kampaņu finansēšanas pārredzamību;
62. atkārtoti izsaka atzinību par ES pastāvīgo atbalstu vēlēšanu procesiem, kā arī par palīdzības sniegšanu vēlēšanās un atbalstu vietējiem novērotājiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē un pilnībā atbalsta Parlamenta Demokrātijas atbalsta un vēlēšanu koordinācijas grupas darbu; atgādina, ka ir svarīgi veikt atbilstošus turpmākus pasākumus attiecībā uz vēlēšanu novērošanas misiju ziņojumiem un ieteikumiem, tādā veidā palielinot to ietekmi un stiprinot ES atbalstu demokrātijas standartiem attiecīgajās valstīs; uzsver nepieciešamību atbalstīt demokrātiju visā vēlēšanu ciklā, izmantojot ilgtermiņa un elastīgas programmas, kas atbilst demokrātisko pārmaiņu būtībai; mudina veikt stingrus turpmākus pasākumus attiecībā uz vēlēšanu procesa laikā pret kandidātiem vērstiem cilvēktiesību pārkāpumiem, jo īpaši saistībā ar kandidātiem, kas pieder pie neaizsargātām grupām vai minoritātēm;
- o
- o o
63. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsekretāram, ANO

Ģenerālās asamblejas 74. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam cilvēktiesību komisāram un ES delegāciju vadītājiem.

I PIELIKUMS

INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN JANUARY AND DECEMBER 2018

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY THE PARLIAMENT
BAHRAIN Nabeel Rajab	<p>Nabeel Rajab is a leading human rights defender in Bahrain. He served a two-year prison sentence between 2012 and 2014 for his role in helping to lead and organise demonstrations in Bahrain. He was again arrested in June 2016 and, on 21 February 2018, he was sentenced by the High Criminal Court to five years in prison for tweets, wherein he criticized Bahrain's government. On 5 June 2018, the High Court of Appeal ruled to uphold the sentence against him for 'disseminating false rumours in time of war', 'insulting a neighbouring country' and 'insulting a statutory body' in relation to tweets he posted on alleged torture in Bahrain's Jaw prison and the Saudi Arabia-led coalition air strikes in Yemen.</p>	<p>In its Resolution of 12 June 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls for the immediate release of all those detained solely for their peaceful human rights and political activities; calls for an end to all acts of violence, harassment, intimidation, including at judicial level, and censorship of human rights defenders, political opponents, protesters, civil society actors and their relatives within and outside the country by the state authorities, security forces and services; condemns the ongoing crackdown on fundamental democratic rights, notably freedom of expression, association and assembly, political pluralism, peaceful dissent and the rule of law in Bahrain; - Calls for the immediate and unconditional release of Mr Rajab, for any remaining charges against him to be dropped, and for the authorities to ensure that, pending his release, he is not subjected to torture or other ill-treatment and has regular access to his family, lawyers of his choice and adequate healthcare; - Condemns the detention of Nabeel Rajab, which violates, among other things, his right to freedom of expression and his freedom of movement.

BANGLADESH

Shahidul Alam

Shahidul Alam is an internationally recognised and award-winning Bangladeshi photojournalist, a teacher and activist. He was forcibly abducted from his home on 5 August 2018 and imprisoned after speaking out on student protests and criticising the use of violence by the authorities. He had allegedly been denied adequate medical treatment and subjected to torture. He was released from prison on 20 November 2018. after being granted bail.

In its Resolution of 15 November 2018, the European Parliament:

- Calls on the Bangladeshi authorities to conduct independent investigations into reports of extrajudicial killings, enforced disappearances and excessive use of force, including the cases of Maroof Zaman and Mir Ahmad Bin Quasem, and to bring those responsible to justice in accordance with international standards;

- Calls on the Bangladeshi authorities to immediately and unconditionally release Shahidul Alam, drop all charges against him, and allow him to continue his legitimate human rights work; insists that the Bangladeshi authorities must take all necessary measures to guarantee Shahidul Alam's physical and psychological integrity and security, as well as that of his family, and ensure that, while in detention, Shahidul Alam is treated in a manner that adheres to international principles and standards; calls on the Bangladeshi authorities to launch an immediate and public investigation into the allegations that Shahidul Alam has been tortured, and to bring the perpetrators to justice;

- Calls on the Bangladeshi authorities to conduct independent investigations into reports of extrajudicial killings, enforced disappearances and excessive use of force, including the cases of Maroof Zaman and Mir Ahmad Bin Quasem, and to bring those responsible to justice in accordance with international standards.

Maroof Zaman and Mir Ahmad Bin Quasem

On 4 December 2017, former Ambassador **Maroof Zaman** disappeared on his way to Dhaka airport. **Mir Ahmad Bin Quasem** is a barrister who was allegedly abducted by security forces on 5 August 2016. UN human rights experts and international human rights groups have reported a discernible pattern in Bangladesh of extrajudicial executions, mass arbitrary arrests and enforced disappearances such as the cases of Maroof Zaman and Mir Ahmad Bin Quasem

<p>BELARUS</p> <p>Mikhail Zhamchuzhny and Dzmitry Paliyenka</p> <p>Henadz Fiadynich and Ihar Komlik</p>	<p>Mikhail Zhamchuzhny is the founder of the human rights organisation 'Platform innovation'. He was sentenced to 6 years imprisonment in a penal colony by the Vitebsk regional court in June 2015.</p> <p>On 12 October 2016, Dzmitry Paliyenka was sentenced to 2 years imprisonment after taking part in a peaceful protest of cyclists. He was released from prison on 14 October 2018.</p> <p>On 24 August 2018, Henadz Fiadynich, chairperson of the Belarusian Independent Trade Union of Radio Electronic Industry Workers (REP), and Ihar Komlik, the Union's accountant, were convicted of tax evasion. The charges were politically motivated. The trade union leaders were sentenced to 4 years of restricted freedom and are not eligible to hold official posts for the period of 5 years.</p>	<p>In its resolution of 19 April 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly calls for the release of Mikhail Zhamchuzhny and Dzmitry Paliyenka, two civil society activists currently detained for political reasons, and for all former political prisoners to be rehabilitated and their civil and political rights restored. <p>In its resolution of 4 October 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the authorities to allow all independent trade unions to play their legitimate and central role in civil society without hindrance; regrets the conviction on 24 August 2018 of Henadz Fiadynich and Ihar Komlik, activists of the independent trade union REP, to four years of restricted freedom.
<p>BURUNDI</p> <p>Germain Rukuki, Nestor Nibitanga, Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore and, Marius Nizigama</p> <p>Jean Bigirimana</p>	<p>Burundi has faced a political, human rights and humanitarian crisis since April 2015. Many human rights activists have been arrested and served lengthy prison sentences, most notably Germain Rukuki, Nestor Nibitanga, Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore and Marius Nizigama.</p> <p>The journalist Jean Bigirimana disappeared on 22 July 2016. He is one of the many victims of enforced disappearances.</p>	<p>In its Resolution of 5 July 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Denounces once again the intimidation, repression, violence and harassment of journalists, opposition supporters and human rights defenders; - Calls on the Burundian authorities to respect the rule of law and fundamental human rights, such as freedom of expression and freedom of the media, and to immediately and unconditionally release Germain Rukuki, Nestor Nibitanga, Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore and Marius Nizigama, five human rights defenders who have been detained solely for their human rights work but stand accused by the authorities of undermining the internal security of the state. - Demands that the Burundian authorities launch investigations with regard to the situation of the journalist Jean Bigirimana.

<p>CAMBODIA</p> <p>Kem Sokha Sam Rainsy</p>	<p>Kem Sokha, is the President of the Cambodia National Rescue Party (CNRP), an opposition party in Cambodia. On 3 September 2017, he was arrested and then charged with treason. On 16 November 2017, the Supreme Court announced the dissolution of the CNRP, at the end of a one-day hearing, and banned 118 CNRP politicians from being politically active for five years.</p> <p>On 10 September 2018, he was released on bail, and subsequently placed under house arrest.</p> <p>Sam Rainsy was the previous President of the CNRP. He was convicted of criminal defamation and lives in exile.</p>	<p>In its Resolution of 13 September 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Notes that Kem Sokha was released from prison on bail under strict conditions; denounces the fact that Kem Sokha has been placed under house arrest; calls for all charges against Kem Sokha to be dropped and for his immediate and full release; calls, furthermore, for other politically motivated charges and rulings against opposition politicians, including Sam Rainsy, to be dropped immediately; - Is worried about the condition of Kem Sokha's health, and calls on the Cambodian authorities to allow him to receive appropriate medical treatment; asks the Government to allow Kem Sokha to meet foreign diplomats, UN officials and human rights observers;
<p>CHINA</p> <p>Wu Gan, Xie Yang, Lee Ming-che, Tashi Wangchuk and Tibetan monk Choekyi</p>	<p>Wu Gang has been involved in human rights activism since May 2008. He supported the woman charged with murder in the Deng Yujiao incident in 2009. Since then he has advocated online and on the streets for a number of human rights cases.</p> <p>In spring 2015 Wu started working for the Beijing Fengrui Law Firm, but on 20 May 2015 he was detained by police in Nanchang, and on 7 July he was formerly arrested and charged with inciting subversion of state power, and then in 16 August he was charged with subversion of state power.</p> <p>On 26 December 2017 he was found guilty of subverting state power and sentenced to eight years in prison, which is one of the harshest sentences given to a Chinese human rights activist since the start of China's crackdown on lawyers and activists in 2015.</p>	<p>In its Resolution of 18 January 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urges the Chinese authorities to release immediately and unconditionally all human rights defenders, activists, lawyers, journalists and petitioners being detained for their human rights work, and to end the ongoing crackdown against them, which is being perpetrated in the form of detention, judicial harassment and intimidation; - Calls on the Government of the People's Republic of China to release Wu Gan immediately and unconditionally, as he has been imprisoned solely for peacefully exercising his right to freedom of expression and assembly, and – pending his release – to ensure that he has regular, unrestricted access to his family and lawyers of his choice, and is not subjected to torture or other ill-treatment; - Calls on the Government of the People's Republic of China to

<p>Ilham Tohti, Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdulla, Abduhelil Zunun and Abdukerim Abduweli</p>	<p>Xie Yang is a human rights lawyer who represented the family of Xu Chunhe, a man shot dead by police in Heilongjiang Province in May 2015. He has also represented those involved in the New Citizens' Movement, the Chinese Democracy Party, Christians and victims of land grabs. On 26 December 2017, a court declared him guilty of inciting subversion of state power but announced that he would be exempted from criminal penalties.</p> <p>Lee Ming-che is a Taiwanese democracy activist, detained by Chinese authorities since March 2017. On 28 November 2017, a court sentenced him to five years in prison after finding him guilty on charges of subverting state power.</p> <p>Tashi Wangchuk, a Tibetan shopkeeper and language rights advocate. He has been detained since January 2016, when he was arrested after he appeared in a New York Times video advocating the right of Tibetans to learn and study in their mother tongue. On 22 May 2018, he was found guilty of inciting separatism and sentenced to five years in prison.</p> <p>Tibetan monk Choekyi was detained in June 2015 after he wore a t-shirt with Tibetan writing celebrating the Dalai Lama's 80th birthday that year and posted messages of good wishes on social media. Choekyi was accused of being part of an 'anti-Communist Party' group.</p> <p>Ilham Tohti is a Uyghur economics professor. He was sentenced to life imprisonment on 23 September 2014 on the charge of alleged separatism, after being detained in January of the same year. He has always rejected separatism and violence and has sought reconciliation based on respect for Uyghur culture. Seven of his former students were also detained and sentenced to</p>	<p>release Wu Gan immediately and unconditionally, as he has been imprisoned solely for peacefully exercising his right to freedom of expression and assembly, and – pending his release – to ensure that he has regular, unrestricted access to his family and lawyers of his choice, and is not subjected to torture or other ill-treatment; calls for a prompt, effective and impartial investigation into torture in China and for those responsible to be brought to justice;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Emphasises the need to investigate the allegations of torture of Xie Yang; - Calls on the Chinese authorities to release Lee Ming-che immediately and unconditionally, and – pending his release – to ensure that he is protected from torture and other ill-treatment, and allowed access to his family, lawyers of his choice and adequate medical care; - Expresses its deep concern at the arrest and continued detention of Tashi Wangchuk, as well as his limited right to counsel, the lack of evidence against him and the irregularities in the criminal investigation; calls for the immediate and unconditional release of Tashi Wangchuk; - Calls on the Chinese authorities to release the Tibetan monk Choekyi immediately and unconditionally; urges the Chinese Government to allow his relatives and the lawyers of his choice to visit him and, in particular, to provide him with adequate medical care; <p>In its Resolution of 4 October 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterates its call on the Chinese Government to immediately and unconditionally release Uyghur scholar Ilham Tohti and all others detained solely for the peaceful exercise of their freedom of expression and, pending their release, calls on China to ensure that they have regular, unrestricted
---	---	--

	<p>imprisonment of between three and eight years for alleged collaboration with Ilham Tohti.</p> <p>Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdulla, Abduhelil Zunun and Abdukerim Abduweli belong to the Uyghur community and have been detained in violation of their fundamental human rights.</p>	<p>access to their families and lawyers of their choice; calls, furthermore, for the release of Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdulla, Abduhelil Zunun and Abdukerim Abduweli, as requested by the EU during the 36th round of the EU-China Human Rights dialogue held in Beijing on 9-10 July 2018.</p>
<p>DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO</p> <p>Carbone Beni, Mino Bompomi, Palmer Kabeya Roger Katanga Mwenyemali, Bony Dickson Mputu, Grâce Tshiunza, Cedrick Kalonji and Arciel Beni.</p>	<p>In December 2017, human rights defenders – Carbone Beni, Mino Bompomi, Palmer Kabeya, Roger Katanga Mwenyemali, Bony Dickson Mputu, Grâce Tshiunza, Cedrick Kalonji and Arciel Beni, all affiliated with the civil society movement Filimbi – were arrested and detained without arrest warrants. They were released in 2018 after serving prison sentences.</p>	<p>In its Resolution of 18 January 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Congolese authorities to proceed with the immediate and unconditional release of all prisoners of conscience.
<p>EGYPT</p> <p>Giulio Regeni</p> <p>Ahmad Amasha, Hanan Badr el-Din, Amal Fathy, Ezzat Ghoneim, Hoda Abdelmoneim, Ibrahim Metwally Hegazy, and Azzouz Mahgoub</p> <p>Mahmoud ‘Shawkan’ Abu Zeid, Hisham Gaafar, Mohammed ‘Oxygen’ Ibraim, Ismail Iskandarani, Adel Sabri, Ahmed Tarek Ibrahim Ziada, Alaa Abdelfattah, Shady Abu Zaid, Mostafa al-Aasar,</p>	<p>Giulio Regeni, was an Italian doctoral student at Cambridge University. He conducted research in Cairo on the development of independent trade unions in Egypt and had contact with opponents of the government. He disappeared on 25 January 2016 after leaving his home in Cairo.</p> <p>His body was found on 3 February 2016 next to a road on the outskirts of Cairo. It was found to have been subjected to severe beating and multiple forms of torture.</p> <p>Since late October 2018, at least 40 human rights workers, lawyers and political activists have been arrested in Egypt, some of them forcibly disappeared. Human rights lawyer Ezzat Ghoneim, head of the Egyptian Coordination for Rights and Freedoms (ECRF), has been in pre-trial detention since March 2018, charged with ‘human rights terrorism’. Human rights lawyer Ibrahim Metwally Hegazy, co-founder of the League of Families of the Disappeared, was subjected to enforced disappearance and tortured and then ordered into arbitrary preventive detention, and remains in solitary confinement. human</p>	<p>In its Resolution of 8 February 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Recalls its continued outrage at the torture and killing of the Italian researcher Giulio Regeni, and denounces, once again, the lack of progress in the investigation into this brutal murder; stresses that it will continue to press the European authorities to engage with their Egyptian counterparts until the truth is established on this case and the perpetrators are held accountable. <p>In its Resolution of 13 December 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Egyptian Government to immediately and unconditionally release human rights defenders Ahmad Amasha, Hanan Badr el-Din, Amal Fathy, Ezzat Ghoneim, Hoda Abdelmoneim, Ibrahim Metwally Hegazy, and Azzouz Mahgoub and media workers Mahmoud ‘Shawkan’ Abu Zeid, Hisham Gaafar, Mohammed ‘Oxygen’ Ibraim, Ismail Iskandarani, Adel Sabri, Ahmed Tarek Ibrahim Ziada, Alaa Abdelfattah, Shady Abu Zaid, Mostafa al-Aasar, Hassan al-Bannaand and Moataz

<p>Hassan al-Banna and Moataz Wadnan</p> <p>Ola al-Qaradawi and Hosam Khalaf</p>	<p>rights defender Amal Fathy was handed a two-year prison sentence in September 2018, on charges of ‘spreading false news’ with intent to harm the Egyptian state and of ‘public indecency’ for publishing a video on social media criticising the government’s failure to combat sexual violence.</p> <p>Ola al-Qaradawi, a Qatari national, and her husband Hosam Khalaf, an Egyptian national, have been detained in appalling conditions in Egypt since 30 June 2017, with no charges formulated against either of them. In June 2018 the UN Working Group on Arbitrary Detention found that they have been subjected to cruel, inhuman or degrading treatment that may amount to torture, declared their detention arbitrary and called on the Egyptian government to release them.</p>	<p>Wadnan, and all others detained solely for the peaceful exercise of their freedom of expression, in violation of Egypt’s constitution and international obligations; pending their release, calls on Egypt to allow them full access to their families, lawyers of their choice and adequate medical care, and to conduct credible investigations into any allegations of ill-treatment or torture.</p> <p>- Urges the Egyptian Government to put an end to all discriminatory measures put in place after June 2017 against Qatari nationals, with particular reference to the case of Ola al-Qaradawi and her husband Hosam Khalaf.</p>
<p>GAZA STRIP</p> <p>Avera Mengistu and Hisham al-Sayed</p>	<p>Avera Mengistu, an Israeli national whose family emigrated to Israel from Ethiopia, and Hisham al-Sayed, a Palestinian Bedouin from Israel, both of whom have psychosocial disabilities, are believed to be held in unlawful, incommunicado detention in the Gaza Strip.</p>	<p>In its Resolution of 19 April 2018, the European Parliament:</p> <p>- Calls for Avera Mengistu and Hisham al-Sayed to be freed and returned to Israel.</p>
<p>IRAN</p> <p>Nasrin Sotoudeh</p>	<p>Nasrin Sotoudeh is an Iranian human rights lawyer who undertook the legal defence of dissenters arrested in the 2009 mass protests, before her own arrest in 2010.</p> <p>When she was awarded the Sakharov Prize in 2012, she was serving a 6-year jail sentence and on a 7-week hunger strike in solitary confinement in Iran's Evin prison. She was unexpectedly released in September 2013, but her sentence was not lifted. She returned to her activism, defending women victims of acid attacks, religious minorities and human rights campaigns, including the campaign for an end to the death penalty.</p>	<p>In its Resolution of 13 December 2018, the European Parliament:</p> <p>- Calls on the Government of Iran to immediately and unconditionally release Nasrin Sotoudeh; commends Nasrin Sotoudeh for her courage and commitment; urges the judiciary system of Iran to respect due process and fair trial and disclose information on the charges against Nasrin Sotoudeh;</p> <p>- Calls on the Iranian authorities to ensure that the treatment of Nasrin Sotoudeh while in detention adheres to the conditions set out in the ‘Body of Principles for the Protection of All Persons under Any Form of Detention or Imprisonment’, adopted by UN</p>

<p>Ahmadreza Djalali, Kamran Ghaderi, Nazanin Zaghari- Ratcliffe, Abbas Edalat</p>	<p>In June 2018, she was arrested and put in prison due to her support for the ongoing wave of protesters against compulsory hijab, and against torture. In March 2019, she was sentenced to 33 years in prison and 148 lashes, convicted of endangering national security, spreading propaganda, membership of illegal groups, encouraging people to engage in corruption and prostitution, and appearing without the sharia-sanctioned hijab.</p> <p>Iranian authorities have continued a practice of arrests of EU-Iranian dual citizens. These arrests are followed by a pattern of prolonged solitary confinement and interrogations, lack of due process, denial of consular access or visits by the UN or humanitarian organisations, secretive trials, long prison sentences based on vague or unspecified ‘national security’ and ‘espionage’ charges, and state-sponsored smear campaigns against the imprisoned individuals.</p> <p>Ahmadreza Djalali, is a Swedish-Iranian academic and researcher. In October 2017, he was sentenced to death for allegedly spying. Kamran Ghaderi, an Austrian-Iranian citizen, was arrested in January 2016. In the same years, he was sentenced to 10 years in prison after the prosecution used a coerced confession. Nazanin Zaghari-Ratcliffe is a British-Iranian who worked for a charitable organisation. She was arrested in April 2016. In September 2016, she was sentenced to five years’ imprisonment allegedly for plotting to topple the Iranian government. Abbas Edalat, a British-Iranian academic. He was arrested in April 2018 and was detained on security charges. He was released in December 2018.</p>	<p>General Assembly resolution 43/173 of 9 December 1988.</p> <p>In its Resolution of 31 May 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Iranian authorities to guarantee Mr Djalali full access to his lawyer and to any medical treatment should he so request; urges the Iranian authorities to annul his death sentence and to immediately release him, as requested by the international community; - Calls on the Iranian authorities to ensure the retrial of Kamran Ghaderi, in order to guarantee that his right to a fair trial is respected, to immediately release Nazanin Zaghari-Ratcliffe, who is already eligible for early release, and to urgently make known the charges against Abbas Edalat.
<p>MALDIVES Hussein Humaam</p>	<p>Maldivian law, in contravention of international law, allows minors to be sentenced to a delayed death</p>	<p>In its Resolution of 15 March 2018, the European Parliament:</p>

<p>Ahmed, Ahmed Murrath and Mohamed Nabeel</p>	<p>penalty, to be carried out when the minor reaches the age of 18. In at least three cases, specifically those of Hussein Humaam Ahmed, Ahmed Murrath and Mohamed Nabeel, the Supreme Court of Maldives confirmed death sentences for condemned individuals whose trials failed to uphold internationally recognised standards of fair trial.</p>	<p>- Calls for the universal abolition of capital punishment, and calls on the Government to revoke all capital punishment charges against juveniles and to prohibit the execution of juvenile offenders.</p>
<p>MYANMAR Wa Lone, Kyaw Soe Oo and Aung Ko Htwe</p>	<p>On 12 December 2017, two journalists, Wa Lone and Kyaw Soe Oo, were arbitrarily arrested and detained for allegations of reporting serious human rights violations carried out by the Myanmar Armed forces in Rakhine State.</p> <p>They were subsequently charged under the Official Secrets Acts of 1923 and on 3 September 2018, they were sentenced by a court to seven years of imprisonment.</p> <p>In October 2005, Aung Ko Htwe was kidnapped by the Myanmar military in Yangon and forced to serve in the army. He was 13 years old at the time. In 2017, he was arrested and served two years in prison after being sentenced because of a media interview he gave about his experiences in the military. He was released on 6 September 2019.</p>	<p>In its Resolution of 13 September 2018, the European Parliament:</p> <p>- Strongly condemns the arbitrary arrest and sentencing of journalists Wa Lone and Kyaw Soe Oo for reporting on the situation in Rakhine State;</p> <p>- Calls on the authorities of Myanmar to release them immediately and unconditionally and to drop all charges against them and all persons arbitrarily detained, including political prisoners, human rights defenders, journalists and media workers, simply for exercising their rights and freedoms.</p>
<p>PHILIPPINES Leila De Lima</p>	<p>Leila De Lima is a lawyer and politician. She served as Minister of Justice from 2010 to 2015. Elected senator in 2016, she chaired the Senate Committee on Justice and Human Rights investigating the extrajudicial killings in Davao while President Duterte was mayor of the city. She was removed from her position as chairperson on 19 September 2016 and was arrested on 23 February for allegedly violating the drug trafficking law. There have been serious concerns that the offences Senator De Lima has been charged with are almost entirely fabricated and politically motivated.</p>	<p>In its Resolution of 19 April 2018, the European Parliament:</p> <p>- Reiterates its call on the authorities of the Philippines to release Senator Leila De Lima and to provide her with adequate security and sanitary conditions whilst in detention;</p> <p>- Further reiterates its call on the authorities to guarantee a fair trial and to drop all politically motivated charges against her.</p>

<p>RUSSIA</p> <p>Oyub Titiev</p>	<p>On 9 January 2018, Oyub Titiev, human rights activist and the Chechnya office director at the 2009 Sakharov Prize-winning human rights organisation, the Memorial Human Rights Centre was arrested by Chechen police and charged with drug possession. He denied these charges, which were denounced as fabricated by NGOs and other human rights defenders. On 18 March 2019, he was sentenced to four years in prison. He was released on parole in June 2019, after serving one and a half year detention.</p>	<p>In its Resolution of 8 February 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls for the immediate release of the Director of the Memorial Human Rights Centre in the Chechen Republic, Mr Oyub Titiev, who was detained on 9 January 2018 and then officially indicted and remanded on trumped-up charges of illegal acquisition and possession of narcotics; - Urges the Russian authorities to ensure full respect for Mr Titiev's human and legal rights, including access to a lawyer and medical care, physical integrity and dignity, and protection from judicial harassment, criminalisation and arbitrary arrest; - Is of the opinion that the arrest of Mr Titiev is part of a worrying trend of arrests, attacks, intimidations and discreditations of independent journalists and human rights defenders working in Chechnya.
<p>Oleg Sentsov</p>	<p>Oleg Sentsov is a Ukrainian film director and writer, an outspoken opponent of Russia's annexation of Crimea. On 10 May 2014, he was arrested in Simferopol, Crimea, on charges of plotting acts of terrorism against the Russian 'de facto' rule in Crimea. He was accused of leading a terrorist organisation preparing to blow up monuments in Crimea, however no conclusive evidence of his involvement in criminal activities was found. Nonetheless, he was sentenced to 20 years in jail and sent to a high-security prison in Siberia, thousands of kilometres away from his home.</p> <p>In May 2018, he staged a 145-day hunger strike demanding Russia's release of dozens of Ukrainians whom he considers political prisoners. In December 2018, the European Parliament awarded him the Sakharov Prize. On 7 September 2019, in a prisoner swap with Ukraine, Russia</p>	<p>In its Resolution of 14 June 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demands that the Russian authorities immediately and unconditionally release Oleg Sentsov and all other illegally detained Ukrainian citizens in Russia and on the Crimean peninsula; recalls that currently there are in total more than 70 Ukrainian political prisoners in Russia and in occupied Crimea; - Underlines that the treatment of all prisoners must meet international standards and that all detainees should have access to legal counsel, to their families, to their diplomatic representatives and to medical treatment; stresses that the Russian authorities and judicial personnel bear full responsibility for the safety and wellbeing of those detained, especially in Crimea, in line with the Fourth Geneva Convention; - Expresses its solidarity with the Ukrainian filmmaker, political

	released Oleg Sentsov.	activist and political prisoner Oleg Sentsov, who began a hunger strike on 14 May 2018 to press for the release of illegally detained compatriots, and is concerned about the effects of the hunger strike on Oleg Sentsov's health.
<p>SAUDI ARABIA</p> <p>Jamal Khashoggi</p>	<p>Jamal Khashoggi was a prominent Saudi journalist who had been missing since entering the consulate of Saudi Arabia in Istanbul on 2 October 2018 to obtain documents necessary for his marriage. Saudi Arabia at first denied any involvement in his disappearance, but then admitted that he had been killed and dismembered by Saudi agents inside its consulate.</p>	<p>In its Resolution of 25 October 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns in the strongest possible terms the torture and killing of Jamal Khashoggi and extends its condolences to his family and friends; urges the Saudi authorities to disclose the whereabouts of his remains; recalls that the systematic practice of enforced disappearances and extrajudicial killings constitutes a crime against humanity; - Calls for an independent and impartial international investigation into the circumstances of the death of Jamal Khashoggi; calls on those responsible to be identified and brought to justice, following a fair trial to be held in accordance with international standards before an impartial court and with international observers present; - Is extremely concerned about information on Jamal Khashoggi's fate and the implication of Saudi agents; takes note of the ongoing investigation by Turkish and Saudi officials and encourages further joint efforts; calls on the Saudi authorities to fully cooperate with the Turkish authorities and urges the Turkish authorities, for their part, to make all the information available in order to clarify exactly what happened on 2 October 2018, beyond the hypotheses; - Reiterates that if the disappearance and murder of Jamal Khashoggi is attributed to Saudi agents, both state entities and individuals must be held to account; calls on the VP/HR and the Member States, in this regard, to stand ready to impose targeted sanctions, including visa bans and asset freezes against Saudi

<p>Loujain al-Hathloul, Aisha al-Mana, Madeha al-Ajrroush, Eman al-Nafjan, Aziza al-Youssef, Hessah al-Sheikh, Walaa al-Shubbar, Ibrahim Fahad Al-Nafjan, Ibrahim al-Modeimigh, Mohammed al-Rabiah and Abdulaziz al-Meshaal</p>	<p>On 15 May 2018 Saudi authorities arrested seven women – Loujain al-Hathloul, Aisha al-Mana, Madeha al-Ajrroush, Eman al-Nafjan, Aziza al-Youssef, Hessah al-Sheikh, Walaa al-Shubbar – and four men – Ibrahim Fahad Al-Nafjan, Ibrahim al-Modeimigh, Mohammed al-Rabiah and Abdulaziz al-Meshaal – for their women’s rights activism. The arrested human rights defenders have been charged with supporting the activities of foreign circles, recruiting persons in charge of sensitive government positions and providing foreign circles with money with the aim of destabilising the Kingdom. These activists are known for their campaign against the ban on women driving and in favour of abolishing the male guardianship system. Madeha al-Ajrroush, Walaa al-Shubbar, Aisha al-Mana and Hessah al-Sheikh were released on 24 May 2018 while the others remained in detention.</p>	<p>individuals, as well as human rights sanctions against the Kingdom of Saudi Arabia, once the facts have been established; insists that any such sanctions should target not only the perpetrators but also the masterminds and inciters of this crime;</p> <p>- Is concerned that the disappearance of Mr Khashoggi is linked to his criticism of Saudi policies in recent years; reiterates its call on the Saudi authorities to open up to fundamental rights, including the right to life and the right to free expression and peaceful dissent.</p> <p>In its Resolution of 31 May 2018, the European Parliament:</p> <p>- Calls on the Saudi authorities to put an end to all forms of harassment, including at judicial level, against Ms Eman al-Nafjan, Ms Aziza al-Youssef, Ms Loujain al-Hathloul, Ms Aisha al-Mana, Ms Madeha al-Ajrroush, Ms Hessah al-Sheikh, Ms Walaa al-Shubbar, Mr Mohammed al-Rabiah, and Mr Ibrahim al-Modeimigh and all other human rights defenders in the country, so that they are able to carry out their work without unjustified hindrance and fear of reprisal.</p>
<p>SUDAN Salih Mahmoud Osman</p>	<p>Salih Mahmoud Osman, a Sudanese lawyer, had provided free legal representation to people arbitrarily detained, tortured and subjected to serious human rights abuses in Sudan for over two decades when the European Parliament awarded him the Sakharov Prize in 2007.</p>	<p>In its Resolution of 15 March 2018, the European Parliament:</p> <p>- Calls for the immediate and unconditional release of the Sakharov Laureate Salih Mahmoud Osman, as well as of any other human rights defenders, civil society activists and</p>

	<p>Native of Darfur, he was himself detained by the authorities several times, but never charged with any crime. He is actively involved in the protection of the millions of Darfuris displaced from their homes by the still on-going fighting in Darfur.</p> <p>In February 2018, he was detained by the Sudanese National Intelligence and Security Service, against the background of widespread protests and was released after four months of detention. On 8 January 2019, he was arrested again and was released after the military coup in April 2019.</p>	<p>opposition activists who are being held solely as a result of their legitimate and peaceful work in defence of human rights and democracy.</p>
--	--	---

<p>Noura Hussein Hammad</p>	<p>Noura Hussein Hammad was forced into early marriage at the age of 16. According to her testimony, on 2 May 2017, six days after the wedding, she was beaten and raped by her husband with the assistance of his relatives. She stabbed her husband to death in self-defence when he attempted to rape her again the following day. She was subsequently charged for murder. She had been imprisoned at Omdurman Women's Prison until 29 April 2018 when she was found guilty of premeditated murder and sentenced to death by the Central Criminal Court of Omdurman. An appeal has been lodged against her sentence.</p>	<p>In its Resolution of 31 May 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deplores and condemns the sentencing to death of Noura Hussein Hammad; calls on the Sudanese authorities to commute the death sentence and fully take into account the fact that Ms Hussein was acting in self-defence against the attempt by a man and his accomplices to rape her; - Calls on the Sudanese authorities to comply with national law and international human rights standards, including the Protocol to the African Charter on Human and Peoples' Rights on the Rights of Women in Africa, as well as the Protocol of the Court of Justice of the African Union, adopted on 11 July 2003; recalls that, according to international standards, the imposition of the death penalty against clear evidence of self-defence constitutes arbitrary killing, particularly in instances where women have been charged with murder when defending themselves; - Reminds the Sudanese authorities of their obligation to guarantee fundamental rights, including the right to a fair trial; insists that all necessary measures must be taken to ensure that Noura Hussein Hammad's trial genuinely meets the highest standards of fairness and due process.
<p>UGANDA</p> <p>Robert Kyagulanyi Ssentamu, known by the stage name Bobi Wine</p>	<p>Robert Kyagulanyi Ssentamu, known as Bobi Wine, is a musician, businessman and politician. He has emerged as an influential critic of Ugandan President after winning a seat in the Ugandan Parliament in 2017.</p> <p>On 15 August 2018, he was arrested for possible charges of unlawful possession of firearms and incitement to violence. He was later charged with treason in a civilian court and subsequently released on bail.</p>	<p>In its Resolution of 13 September 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Ugandan authorities to drop what appear to be trumped-up charges against Bobi Wine and to stop the crackdown against opposition politicians and supporters.
<p>UNITED ARAB</p>	<p>Ahmed Mansoor is a prominent</p>	<p>In its Resolution of 4 October</p>

<p>EMIRATES</p> <p>Ahmed Mansoor</p>	<p>human rights activist. On 29 May 2018, he was sentenced to 10 years in prison for exercising his right to freedom of speech in Twitter posts following a grossly unfair trial in Abu Dhabi. He was also fined one million UAE dirhams (EUR 232 475) and was to be placed under surveillance for three years on his release</p>	<p>2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the harassment, persecution and detention of Ahmed Mansoor as well as of all other human rights defenders solely on the basis of their human rights work and their use of their right to freedom of expression both online and offline; - Calls on the authorities to release Mr Mansoor immediately and unconditionally, and to drop all charges against him, as he is a prisoner of conscience detained solely for peacefully exercising his right to freedom of expression, including through his human rights work; - Expresses its grave concern at the reports that Ahmed Mansoor has been subjected to forms of torture or ill-treatment while in detention, and that he is being held in solitary confinement; urges the authorities to investigate these allegations and grant him immediate and regular access to a lawyer, to his family, and to any medical care he may require.
<p>VIETNAM</p> <p>Hoang Duc Binh, Nguyen Nam Phong, Nguyen Trung Truc and Le Dinh Luong</p>	<p>Hoang Duc Binh is an environmental rights defender and a member of Viet Labour, an organisation of labour groups inside and outside Vietnam aiming to protect the rights of workers. He is also an active blogger and covered the environmental disaster caused by the Taiwanese steel plant, Formosa, in April 2016, its impact on local populations, as well as protests against the company as a result of the pollution. He was sentenced to 14 years in prison for blogging about the protests. Nguyen Nam Phong was sentenced to two years in prison for taking part in the protests. He was released from prison on 28 July 2019.</p> <p>In April 2018 members of the Brotherhood for Democracy were sentenced to prison terms of between seven and 15 years as part of an extensive enforcement of the national security provisions</p>	<p>In its Resolution of 15 November 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Vietnamese authorities to immediately and unconditionally release all human rights defenders and prisoners of conscience detained or sentenced for merely exercising their right to freedom of expression, including Hoang Duc Binh, Nguyen Nam Phong, Nguyen Trung Truc and Le Dinh Luong, and to drop all charges against them.

	<p>of the Criminal Code. In September 2018, Nguyen Trung Truc, member of this group, was sentenced to a 12-year prison term on charges of trying to overthrow the state.</p> <p>Le Dinh Luong, a human rights defender who has peacefully advocated the promotion and protection of human rights, was sentenced on 16 August 2018 under the national security provisions of the Criminal Code to 20 years in prison and 5 years of house arrest.</p>	
--	--	--

II PIELIKUMS

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2018 and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

Country	Date of adoption in plenary	Title
<i>Africa</i>		
DRC +	18.01.2018	Democratic Republic of Congo
Nigeria +	18.01.2018	Nigeria
Egypt +	08.02.2018	Executions in Egypt
Sudan +	15.03.2018	The arrest of human rights defenders in Sudan, notably the case of Sakharov Prize laureate Salih Mahmoud Osman
Uganda +	15.03.2018	Mercy killings in Uganda
Sudan +	31.05.2018	Sudan, notably the situation of Noura Hussein Hammad
Burundi +	05.07.2018	Burundi
Somalia +	05.07.2018	Somalia
Uganda +	13.09.2018	Uganda, arrest of parliamentarians from the opposition
Tanzania +	13.12.2018	Tanzania
Egypt +	13.12.2018	Egypt, notably the situation of human rights defenders
<i>Americas</i>		
Haiti +	08.02.2018	Child slavery in Haiti
Nicaragua	31.05.2018	Situation in Nicaragua
Cuba +	15.11.2018	The human rights situation in Cuba
<i>Asia</i>		
China +	18.01.2018	The cases of human rights activists Wu Gan, Xie Yang, Lee Ming-che, Tashi Wangchuk and the Tibetan monk Choekyi
Maldives +	15.03.2018	Situation in the Maldives
Philippines +	19.04.2018	Philippines

Bangladesh +	14.06.2018	Situation of Rohingya refugees, in particular the plight of children
Cambodia +	13.09.2018	Cambodia, notably the case of Kem Sokha
Myanmar +	13.09.2018	-Myanmar, notably the case of journalists Wa Lone and Kyaw Soe Oo
China +	04.10.2018	Mass arbitrary detention of Uyghurs and Kazakhs in the Xinjiang Uyghur Autonomous Region
Bangladesh +	15.11.2018	The human rights situation in Bangladesh
Vietnam +	15.11.2018	Vietnam, notably the situation of political prisoners
<i>Europe and Eastern Partnership countries</i>		
Russia +	08.02.2018	Russia, the case of Oyub Titiev and the Human Rights Centre Memorial
Belarus +	19.04.2018	Belarus
Russia +	14.06.2018	Russia, notably the case of Ukrainian political prisoner Oleg Sentsov
Moldova +	05.07.2018	The political crisis in Moldova following the invalidation of the mayoral elections in Chişinău
Belarus+	04.10.2018	Deterioration of media freedom in Belarus, notably the case of Charter 97
<i>Middle East</i>		
Gaza +	19.04.2018	The situation in Gaza strip
Saudi Arabia +	31. 05.2018	Women's rights defenders in Saudi Arabia
Iran +	31. 05.2018	European Parliament resolution on the situation of imprisoned EU-Iranian dual nationals in Iran
Bahrein +	12.06.2018	Human rights situation in Bahrain, notably the case of Nabeel Rajab
United Arab Emirates +	04.10.2018	The UAE, notably the situation of human rights defender Ahmed Mansoor
Saudi Arabia +	25.10.2018	The killing of journalist Jamal Khashoggi in the Saudi consulate in Istanbul
Iran +	13.12.2018	Iran, notably the case of Nasrin Sotoudeh
<i>Cross-cutting issues</i>		
Minorities *	13.01.2018	Minimum standards for minorities in the EU
Women, gender equality and climate justice *	16.01.2018	Women, gender equality and climate justice
Indigenous peoples *	03.07.2018	Violation of the rights of indigenous peoples in the world, including land grabbing
Forced marriages *	04.07.2018	Towards an EU external strategy against early and forced marriages

+ urgency resolution, according to rule 135, EP RoP

* resolutions with human rights-related issues

SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS VĒSTULE

Maria Arena
Cilvēktiesību apakškomitejas
priekšsēdētājai
BRISELĒ

Temats: Atzinums par 2018. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2019/2125(INI))

Cienījamā priekšsēdētāja!

Saistībā ar iepriekš minēto procedūru Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejai tika uzdots iesniegt atzinumu Jūsu vadītajai komitejai. 2019. gada 6. novembra sanāksmē komiteja nolēma atzinumu nosūtīt vēstules veidā.

Šajā sanāksmē¹ Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja nolēma aicināt par jautājumu atbildīgo Cilvēktiesību apakškomiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut turpmāk minētos ierosinājumus.

Ar cieņu

Evelyn Regner

IEROSINĀJUMI

1. atgādina, ka Dzimumu līdztiesības rīcības plāns (*GAP II*) ir viens no galvenajiem ES instrumentiem, ar ko uzlabot dzimumu līdztiesību trešās valstīs; aicina Komisiju pirms plāna darbības beigām izvērtēt tā kopējo ietekmi, ņemt vērā Parlamenta 2015. gada 8. oktobra rezolūciju par ES rīcības plāna par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā atjaunošanu un 2018. gada 31. maija rezolūciju par kopīgā dienestu darba dokumenta "Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar

---

¹ Galīgajā balsošanā piedalījās: *Evelyn Regner* (priekšsēdētāja), *Gwendoline Delbos-Corfield* (priekšsēdētāja vietniece), *Christine Anderson*, *Vilija Blinkevičiūtė*, *Annika Bruna*, *Belinda De Lucy*, *Rosa Estaràs Ferragut*, *Frances Fitzgerald*, *Cindy Franssen*, *Helène Fritzon*, *Jackie Jones*, *Livia Járóka*, *Arba Kokalari*, *Alice Kuhnke*, *Naomi Long*, *Andželika Anna Moždžanowska*, *Maria Noichl*, *Pina Picierno*, *Samira Rafaela*, *Elżbieta Rafalska*, *Diana Riba i Giner*, *Christine Schneider*, *Irène Tolleret*, *Isabella Tovaglieri*, *Ernest Urtasun*, *Marco Zullo* (pilntiesīgas locekles) *Maria Da Graça Carvalho*, *Ewa Kopacz*, *Predrag Fred Matić*, *Chrysoula Zacharopoulou* (locekļu aizstājējas) *Anne-Sophie Pelletier* (saskaņā ar Reglamenta 209. panta 7. punktu).

ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā”, ievērojot tajā iekļautos ieteikumus, lai *GAP III* no jauna varētu ietvert konkrētus vērienīgus mērķus attiecībā uz dzimumu līdztiesības principa ievērošanu budžeta plānošanā, kam būtu paziņojuma par dzimumu līdztiesību statuss; šajā sakarībā atgādina par starptautisko partnerattiecību komisāra amata kandidātes Jutas Urpilainen as ņemšanas, kas pausta 2019. gada 1. oktobrī Eiropas Parlamentā rīkotajā uzklausīšanā, proti, sākt *GAP III* īstenošanu, uzsverot *GAP* milzīgo ietekmi uz dzimumu līdztiesības panākšanu starptautiskajās partnerattiecībās;

2. aicina ņemt vērā Līgumā noteikto ES pienākumu veicināt dzimumu līdztiesību un nodrošināt dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu visās ES darbībās, tostarp ārējās darbībās; uzsver ES Dzimumu līdztiesības rīcības plāna II 2018. gada īstenošanas ziņojumā secināto, proti, ka, apvienojot dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu ar īpašiem pasākumiem un darbībām, ir panākts ievērojams progress un atzinīgi vērtē sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības iekļaušanu dialogos par cilvēktiesībām, kā arī konkrētos centienus dzimumu līdztiesības aspektu integrēt kopējā drošībā un aizsardzībā; uzsver, ka vajadzīgas globālas iniciatīvas, atbilstīgs finansējums un sistēmiska pieeja, lai ar dzimumu saistītus aspektus iekļautu ārpolitikā un ārējās darbībās, jo īpaši tādās jomās kā tirdzniecība, nodarbinātība, izglītība, konfliktu noregulēšana un miera uzturēšana, klimats un vide, lauksaimniecība, nabadzības apkarošana, nelegāla tirdzniecība, migrācija un budžeta plānošana; uzsver, ka ES delegācijām jāstiprina sava loma dzimumu koordinācijā, cita starpā veidojot dzimumu līdztiesības centrus vietās, kurās tie vēl nav izveidoti, kā arī jāsadarbojas ar EĀDD dzimumu līdztiesības galveno padomnieku trešās valstīs, piešķirot atsevišķu budžetu un izmantojot dzimumu aspektu analīzi, kam pamatā būtu pēc dzimuma sadalīti dati;
3. pauž nožēlu, ka Komisijas 2018. gada ziņojumā par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē nav skaidri atzīts, ka pasaulē pastiprinās negatīva reakcija uz prasību ievērot sieviešu tiesības, jo īpaši saistībā ar seksuālo un reproduktīvo veselību un tiesībām šajā jomā (*SRHR*), un ir nobažījies, ka Komisija nav iesniegusi nekādu stratēģiju šīs problēmas apkarošanai; stingri prasa, lai ES ārējā darbība, tostarp attīstības politika, darbotos nolūkā sasniegt ar veselību saistītos IAM; stingri nosoda D. Trampa administrācijas “*Global Gag Rule*” (abortu aizlieguma likums) atjaunošanu un paplašināšanu un tā kaitīgo ietekmi uz sieviešu un meiteņu piekļuvi visaptverošai veselības aprūpei un seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām, kas ir cilvēka pamattiesības, un atkārtoti aicina ES kopīgi ar dalībvalstīm rūpīgi izskatīt un apsvērt iespējas piešķirt trūkstošo finansējumu, kāds šajā jomā konstatēts pēc minētā likuma pieņemšanas;
4. uzsver satraucošo vardarbības pret sievietēm pieaugumu un prasa darīt vairāk, lai visā Eiropā ratificētu un īstenotu Stambulas konvenciju; aicina ES delegācijas konkrētām valstīm adresēto ieteikumu izstrādē iekļaut datus par vardarbību pret sievietēm un popularizēt aizsardzības un atbalsta mehānismus cietušajiem; prasa EĀDD uzlabot ES LGBTI pamatnostādņu īstenošanu;
5. ļoti atzinīgi vērtē to, ka tiek turpināta ES un ANO vispārējā iniciatīva “*Spotlight*” un īstenoti projekti, kuru mērķis ir izskaust vardarbību pret sievietēm un meitenēm visā pasaulē, vērstoties pret dzimumu vardarbību un noziedzīgām darbībām, tādām kā sieviešu dzimumorgānu kropļošana, agrīnas un piespiedu laulības un cilvēku tirdzniecība; tomēr atzīst, ka plašu, izplatītu un dziļi iesakņojušu vardarbību un

noziedzīgas darbības nevar atrisināt tikai projekta ietvaros, un prasa izstrādāt sistemātisku, visaptverošu rīcības plānu, ar ko iesaistītu zēnus un vīriešus, pievērstos ar dzimumu saistītām normām un stereotipiem un rosinātu pārmaiņas dažādās nozarēs un visā pasaulē, kā tas norādīts ANO Konvencijā par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu;

6. aicina jauno komisāru kolēģiju līdztiesības komisāra, starptautisko partnerattiecību komisāra un augstā pārstāvja vadībā nodrošināt ciešu sadarbību un saskaņotību darbībās, kas attiecas uz dzimumu līdztiesību un dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu, mudina ES sistēmiski sniegt atbalstu specializētām vietēja līmeņa sieviešu tiesību aizsardzības organizācijām un sieviešu tiesību aizstāvjiem, kā arī nodrošināt aizsardzību sieviešu tiesību un LGBTI aizstāvjiem, kuru drošība viņu valstīs varētu būt apdraudēta.

INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	4.12.2019
Galīgais balsojums	+: 48 -: 6 0: 8
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Băsescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Furlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Juozas Olekas, Kris Peeters, Bert-Jan Ruissen, Mick Wallace, Javier Zarzalejos
Aizstājēji (209. panta 7. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Charles Goerens, Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

48	+
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Charles Goerens, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Juozas Olekas, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Sergei Stanishev
VERTS/ALE	Gina Dowding, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

6	-
ECR	Bert-Jan Ruissen, Hermann Tertsch
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani

8	0
ECR	Jacek Saryusz-Wolski, Geoffrey Van Orden, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas